

Utorak, 9. septembar 2003.

Svedok B-1058

Svedok B-1610

Svedok Mustafa Ramić

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Najs (Nice).

TUŽILAC NAJS: Danas imamo tri svedoka po Pravilu 92bis. Želeo bih da podsetim Pretresno veće da je svedok kojeg želimo da pozovemo sutra obuhvaćen našim zahtevom koji još nije rešen. Ne znam da li Pretresno veće može da nam pomogne u vezi sa tim.

SUDIJA MEJ: Koji je to svedok?

TUŽILAC NAJS: Gospodin Van Bal (Adrianus Van Baal).

SUDIJA MEJ: Danas ćete dobiti, našu odluku. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Želim radi zapisnika da kažem da smatram krajnje neumesnim istupanje gospodina Najs u četvrtak, kada ja nisam bio ovde, pošto je on rekao da ja imam nekakvu šemu po kojoj nisam bio ovde u četvrtak. Po tome proizilazi da sam ja sam po toj šemi organizovao da svakog dana, bez izuzetka, prošle nedelje ovde budem zadržavan po nekoliko sati, da sam sam sebi uskratio vreme za odmor i pripremu, da sam ja organizovao da produžavate rad pre toga. I jednostavno, hoću da kažem da je takvo istupanje upravo na onom moralnom i intelektualnom nivou na kome je čitava ova takozvana optužnica zasnovana. A na vas lično, gospodine Mej (May), imam primedbu što ste uzeli da izvlačite zaključke, a da niste pribavili ...

SUDIJA MEJ: Neću to da slušam, gospodine Miloševiću. U vašem odsustvu tužilac je izneo komentar u vezi sa obrascem, šemom vaše bolesti. Ništa dalje o tome nije rekao, nije bilo nikakvih drugih sugestija. Da je to uradio, mi bismo naložili da se nešto uradi u vezi sa tim. A kada je reč o bilo kakvim drugim nalozima koje smo mi možda doneli, mi smo razmotrili situaciju, sada imamo i medicinski, lekarski izveštaj i dalje ćemo razmotriti situaciju. Da li želite još nešto da kažete?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hteo sam da kažem, gospodine Mej, da pre nego što ste pribavili informacije vi izvlačite zaključke, a mogli ste ih pribaviti od svojih službenika, bilo od uprave zatvora, bilo od medicinskog osoblja.

SUDIJA MEJ: U redu, molim da se uvede sledeći svedok.

TUŽILAC AGA: Tužilaštvo bi želelo da pozove svedoka B-1058.

SUDIJA MEJ: Da?

TUŽILAC AGA: Dok čekamo da svedok uđe, Pretresno veče će dobiti jedan paket. Molim vas da taj paket dobije broj dokaznog predmeta.

SUDIJA MEJ: Molim vas, koji je sledeći broj dokaznog predmeta?

sekretar: Dokazni predmet P 531.

SUDIJA MEJ: Možda bi sekretar trebao da zna, u ovom Predmetu mi ne koristimo slovo "P", znam da to u drugim predmetima koriste, ali ovde samo dajemo brojeve. Molim vas dajte broj za dokazni predmet Tužilaštva. Dakle, to je broj 531.

TUŽILAC AGA: Želim samo da pojasnim, ovaj paket treba da bude pod pečatom.

SUDIJA MEJ: U redu. Molim da svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK B-1058: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Hvala. Izvolite, sedite. Da? Možemo sada da podignemo zavese i nastavimo.

TUŽILAC AGA: Želeo bih da se pred svedokinju stavi papir sa pseudonimom koji se nalazi u ovom paketu.

SUDIJA MEJ: To može da se uradi, ali da li postoji razlog zašto ne mogu da se podignu zavese. Molim vas, podignite zastore.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC AGA

TUŽILAC AGA – PITANJE: Svedokinjo, da li je vaše ime napisano na vrhu tog papira? Recite samo da ili ne.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I da li ste vi potpisali taj papir?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Hvala. Molim da svedokinji pokažemo paket usvojen po Pravilu 92bis pod tabulatorom 2. Svedokinjo, da li je ovo izjava koju ste dali istražiteljima Suda?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Da li je ovo takođe izjava koju ste vi potvrdili pred predstavnikom ovog Suda?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Časni Sude, takođe bih želio da pokažem svedokinji dokument koji se nalazi u tabulatoru 4. Izvinjavam se, u tabulatoru 3 ovog fascikla. Gospodo, da li je ovo dokument koji ste vi sačinili i takođe potpisali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA: Hvala. Časni Sude, ovo je svedok koji svedoči na osnovu Pravila 92bis i ja ću samo ukratko da pročitam suštinu njenog svedočenja.

SUDIJA MEJ: Da, izvolite.

TUŽILAC AGA: U vreme kada je došlo do događaja koji se pominju u rezimu, svedokinja je živila u Zvorniku sa suprugom i svoja dva sina poslednjih 20 godina. Pre rata većina stanovništva u Zvorniku su bili Muslimani. 1991. godine, svedokinja je videla pad Vukovara na beogradskoj televiziji. U to vreme ona je jedva mogla da poveruje u to i mislila je da gleda snimke iz Drugog svetskog rata. U marta 1992. na televiziji je videla događaje u Bjeljini u koje je ponovo jedva poverovala. Međutim, njena sestra koja je živila u Bjeljini, ispričala je svedokinji da je to istina i da su dva sina njihove druge sestre ubijena pred kasarnom u Bjeljini. Prve naznake širenja rata u Zvorniku desile su se nekoliko dana pre napada na Zvornik, kada je došlo do vatre iz pešadijskog oružja od strane Malog Zvornika i kada su u to područje stigli tenkovi. 8. aprila su održani pregovori u Malom Zvorniku sa Arkanom koji je predstavljao Srbe. Svedok B-1237 je bio prisutan i nakon tog sastanka je došao do svedokinje i rekao joj da je situacija teška i savetovao joj da napusti mesto. Svedokinja je, međutim, rešila da ostane...

SUDIJA MEJ: Zamoljeni ste da usporite.

TUŽILAC AGA: Izvinjavam se, časni Sude. Svedokinja je, međutim, odlučila da ostane, jer je imala prijatelje Srbe i nije ništa uradila, nije ništa loše uradila. Napad na Zvornik je počeo kasnije te večeri, kada je Zvornik granatiran iz Malog Zvornika. Svedokinja i drugi ljudi koji su živeli u njenoj zgradici u ulici Filipa Kljajića sklonili su se u podrum te zgrade. Podrum se natrpao. U podrumu je bilo oko 12 muškaraca, 15 do 16 žena, troje dece i dve bebe. Ujutro, oko 10.00 svedokinja je čula snažnu detonaciju i vrata podruma su otvorena eksplozijom. Odmah nakon što su vrata otvorena oko 10 vojnika u maskirnim uniformama sa crnim vunenim kapama na glavi koje su bile spuštene kao maske na lice i rukavicama bez prstiju, upali su u podrum i pretili im puškama sa dugim cevima. Svedokinja je na osnovu njihovog dijalekta mogla da kaže da su iz Srbije. Ljudima u podrumu je rečeno da predaju oružje i muškarcima da izađu napolje da bi ih pretresli. Niko u podrumu nije imao oružja, čak ni džepni nož. Žene i deca su izbačeni iz podruma, međutim, svedokinja je videla muškarce iz podruma sa rukama iznad glave i okrenutim leđima stambenoj zgradi. Svedokinja je bila poslednja osoba koja je izašla iz podruma i naređeno joj je da se ne okreće i da ide u pravcu SUP-a. Jedan vojnik je prisilo svedokinju da krene uperivši joj pušku u leđa i psovao je. Nakon što je svedokinja išla išla oko 20 metara od podruma, čula je istovremeno rafal vatre iza nje. Svedokinja je pokušala da se okreće, ali joj je vojnik pono-

vo uperio pušku u leđa i sprečio je da to učini. Prema rečima svedokinje, ti pucnji su mogli da dođu samo iz područja oko stambene zgrade, gde su bili postrojeni muškarci iz podruma. Na putu prema zgradi SUP-a svedokinja je videla dva leša kako leže ispred kuće. Čula se glasna četnička muzika koja je puštana sa kasetofona dok je svedokinja išla niz ulicu. Svedokinja i drugi su prisiljeni da uđu u biblioteku koja se nalazila nasuprot zgrade SUP-a, gde su ih zlostavljali drugi vojnici i psovali Aliju Izetbegovića. Vojnici u biblioteci rekli su svedokinji da su oni Šešeljevi ljudi i da su oni dobri momci, a da su sva ubistva počinili arkanovci. Svedokinja je znala da to nije tačno, jer su i Šešeljevcu u celosti učestvovali u ubijanju muškaraca u podrumu. Dok je svedokinja bila u biblioteci, jedna Srpskinja po imenu Vera je po dozvoli vojnika mogla da se vratи stambenu zgradu da promeni odeću. Kada se Vera vratila ispričala je jednoj drugoj gospođi u biblioteci da je videla užasnu scenu leševa muškaraca koji su izvedeni iz podruma. Druge žene koje su kasnije stigle u biblioteku takođe su rekле da su videle leševe muškaraca iz porodice svedokinje kako leže ispred stambene zgrade. Kasnije tog dana Arkan je došao u biblioteku i rekao im da će poslati autobuse po njih. Autobusi su stigli istog dana i svedokinja i drugi su utrpani u njih. Dok su putovali kroz Zvornik, svedokinja je videla mnogo drugih leševa u baštama kuća. Pre nego što je autobus izašao iz Zvornika izvedena su iz autobusa četiri muškarca koje svedokinja nikad više nije vidjela. Svedokinja je odvedena u Banju Koviljaču u Srbiji. Otrprilike sedam dana kasnije, svedokinja i jedna prijateljica su se vratile u Zvornik da vide šta se desilo sa telima njihovih muškaraca. Svedokinja je upućena u srpski štab u Karakaju gde joj je komandant rekao da muškarci koje ona traži nisu ni na jednom od njegovih spiskova i da treba da se vrati kući. Dok je svedokinja krenula da bi pešačila oko tri kilometra do Zvornika, videla je kamion koji je upravo kretao i komandant je rekao svedokinji da se preveze tim kamionom. Vojnici u kamionu nisu, međutim, bili spremni da povezu balije, tako da je ona morala da ide pešice. Svedokinja je onda otišla kod Grujića koji je bio predsednik srpske opštine. Grujić je, međutim, rekao svedokinji da joj on ne može da pomogne, da više u Zvorniku nema mesta za Muslimane. Svedokinja se nakratko vratila u svoju zgradu i tamo na mestu gde je poslednji put videla muškarce iz podruma, videla je kapu svoga muža i patiku jednog od svojih sinova na zemlji i to krvave. Takođe je bilo krv na zidu koji je bio izrešetan mećima. Na tlu je svedokinja takođe videla nekoliko čaura od metaka, nekoliko metaka i tri do četiri žice za davljenje. Svi muškarci koji su izvedeni iz podruma i ubijeni napolju, među njima jedan je bio suprug svedokinje, a dvojica su bili sinovi svedokinje stari 22 i 24

godine u to vreme. Ako bi mi Pretresno veće dozvolilo, ja bih samo želeo da pokažem dokazni predmet, u stvari dva ili tri dokazna predmeta pod pečatom i zamolio bih svedokinju da nam da komentar o tome.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Prva fotografija je pod tabulatorom 4 i ja bih zamolio svedokinju da nam kaže da li može da identificuje tu osobu na fotografiji?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Muž. Moj muž.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Mogu li takođe da zamolim svedokinju da pogleda fotografiju pod tabulatorom 5 i da je zamolim da, ako može, identificuje ljude na toj fotografiji.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Moja dva sina.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I na kraju, želeo bih da svedokinji pokažem jednu drugu fotografiju koja je već ranije uvedena u spis.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Arkan i ovaj jedan njegov saradnik, ne znam kako se zove. A jedan je Arkan.

SUDIJA MEJ: Da li imamo broj tog dokaznog predmeta, gospodine Aga (Agha)?

TUŽILAC AGA: Da, to je 414, tabulator 1.

SUDIJA MEJ: Hvala.

TUŽILAC AGA: Hvala, svedokinjo, hvala časni Sude. Ovim je završeno glavno svedočenje ove svedokinje.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, pre nego što pređem na ispitivanje imam samo jedno pitanje: u tački 7 izjave pominje se jedno ime i prezime čoveka koji je bio na pregovorima u Zvorniku. Je li on bio, je li to ima zaštićeno ili ne?

SUDIJA MEJ: U ovom trenutku ne prepoznajem to ime. Molim pomoć gospodina Age.

TUŽILAC AGA: To zaista jeste zaštićeni svedok koji je svedočio u ovom postupku.

SUDIJA MEJ: U redu, dakle, to je zaštićeni svedok.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Da li je to zaštićeni svedok koga je gospodin Aga Kan (Agha Khan) pomenuo pod pseudonimom 1237?

SUDIJA MEJ: Proverićemo to.

TUŽILAC AGA: Da. On je dobio zaštitne mere.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIC

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Dobro. Gospođo 1058, ja ću vam postavljati samo pitanja koja smatram važnim za utvrđivanje istinitosti ovoga, nastojeći da vas neko moje pitanje ne povredi, sobzirom da ste izgubili supruga i sina, po ovome šta ovde стоји u vašoj izjavi.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Dva sina.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Izjavili ste kako ste na programu beogradске televizije 1991. godine videli izveštavanje o Vukovaru, a u martu 1992. godine i film o, kako navodite, ratu u Bijeljini, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: I sami kažete da ste verovali da se radi o zastrašivanju i da ste verovali da je to nešto iz Drugog svetskog rata?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Dakle, i o jednom i o drugom događaju vi ste saznali preko beogradске televizije i niste verovali onome šta ste videli, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi takođe kažete u paragrafu 5, kako je vaša sestra koja je živela u Bijeljini u telefonskom razgovoru saopštila da je bila toliko uplašena da vam nije mogla tačno reći šta se u Bijeljini dogodilo, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je l' tačno da su sinovi vaše sestre stradali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da. Od druge sestre, ne od te.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, ne od ove s kojom ste razgovarali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pod kojim okolnostima su oni stradali, da li zнате?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Stradali što su ih odveli Arkanovi u garnizon. Djeca su posle tražila da odu baki da se jave gdje su i da će se vratiti odmah. Djeca se vraćala i vraćajući oni su pucali u njih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zna li se ko je pucao u njih?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ja nisam bila tamo da vidim, uglavnom su ubijeni od strane Arkanovijeh i od strane Srba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je neko ko je bio tamo rekao ko je pucao u njih?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije mog'o niko da bude kad su ubijali de god su koga sretali na ulici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi znate koliko je ljudi poginulo u Bijeljini?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: To ne znam, nije mi poznato. Uglavnom je mnogo stradalo, a koliko je ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete u paragrafu 6, kako niste znali do samog izbijanja sukoba u Zvorniku, da će doći do sukoba, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' tačno da su i svi ostali govorili o tome da do sukoba neće doći?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda kažete da su bili pregovori i da je bio čovek koga su ovde označili sa brojem 1237, a koji je bio funkcioner u Zvorniku, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to znate i po tome što je on kasnije, taj čovek koji je bio na pregovorima, došao u vašu kuću i rekao vam da je dogovoreno da Muslimani predaju oružje, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Rekao je da neće biti dobro, da bježimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekao vam da bježite ili rekao vam da neće biti dobro da bježite?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da bježimo, neće biti dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovde kažete u tački 7: "Taj čovek," pominjete mu ime, "nakon sastanka je došao u našu kuću i rekao nam da je dogovoreno da Muslimani predaju oružje".

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' vam bilo poznato na kojoj funkciji je taj čovek bio?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije vam bilo poznato ni u opštini, ni u Teritorijalnoj odbrani na kojoj je funkciji bio?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa recite mi, zašto je baš u vašu kuću došao? Je l' on bio vaš prijatelj, rođak ili nešto drugo?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Imao je sestru ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koja je u vašoj kući bila, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, on je rekao da Muslimani u Zvorniku predaju oružje koje su posedovali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Vojnici koji su upali u podrum, nama u sklonište, oni su rekli da treba da se preda oružje i da se pretresu muškarci. Tako su ih izveli, poredali uza zid i ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hteo sam da vas pitam ...

SUDIJA MEJ: Moram da podsetim i svedokinju i gospodina Miloševića da imate na umu da se sve što kažete mora da se prevedei. Zato vas molim da napravite kratku pauzu između pitanja i odgovora. Molim vas da i vi gospodine Milošević to imate na umu jer ste to već dosta često radili. Dakle, molim vas da ostavljate pauze.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svakako, gospodine Mej. Kažem, on vam je rekao da Muslimani u Zvorniku predaju oružje koje su posedovali, jer ja čitam iz vaše izjave iz tačke 7: "Rekao nam da je dogovoreno da Muslimani predaju oružje," je l' tako, gospođo 1058?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: On je znao da mi nemamo oružja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne ulazim u to. Ja samo hoću da ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: To mi je nepoznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Piše u vašoj izjavi tako, maločas ste rekli da ste...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da ste potvrdili i potpisali. Znači, toga se ne sećate?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ali vam je savetovao i da napustite Zvornik.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iako ste sami tvrdili da imate više prijatelja među Srbima nego među Muslimanima?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi je l' vam poznato da je on to savetovao i drugim Muslimanima?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Koji su bili u podrumu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, samo vama tu. O tome znate. U paragrafu 8 navodite kako je sukob počeo u popodnevnim satima 8. aprila.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Uveče, da.

SUDIJA MEJ: Ponovite pitanje, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li sigurni, dakle, da je napad na Zvornik, kako vi kažete u tački 8, počeo 8. aprila? Vi kažete, precizirate, uveče 8. aprila, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. I tada ste vi otišli u podrum vaše zgrade?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne. Prije smo otišli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pre toga ste otišli?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, šta je bio motiv da odete pre toga u podrum, ako je napad počeo tek kasnije? Je l' ste unapred bili obavešteni o sukobu?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Zato što su javljali sve da se sklanjamo u podrumu, da ne šetamo ulicama, da ne izlazimo napolje, da se sklonimo u podrumu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko vam je tojavljao?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Na radiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bio "Radio Zvornik", prepostavljam, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da. Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Lokalni. I tada ste otišli u podrum vaše zgrade ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nedelja je bila, ne sjećam se datuma, nedjelja je bila kad smo sišli u podrum i bili cijelo vrijeme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tu je bilo, kako navodite, još 12 muškaraca, 15 žena i dece, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi ste proveli tu noć do 9.00 izjutra, sledećeg dana, 9. aprila, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li su muškarci koji su bili sa vama te noći, bilo gde izlazili, da li su ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, sve vreme su bili u sklonštu?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kako je maločas rekao gospodin Kan, niko od njih nije bio naoružan, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne, niko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste sigurni, nikakvo oružje?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Sigurna, sigurna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda je oko 10.00, kažete, uz jaku eksploziju, od koje su izvaljena vrata skloništa, upalo u prostoriju 10 muškaraca, kažete u maskirnim uniformama?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Desetak, nisam ja precizirala 10, ali desetak ih je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Možete li da opišete te maskirne uniforme?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Vi dobro znate kakve su maskirne uniforme bile. Dobro je to vama poznato. Crne, samo usta i oči se vidile.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Preko lica navučene kape, samo s prorezima za usta i oči, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, vi to znate. Ne moram ja da objašnjavam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta su tražili od vas?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Tražili muškarce da izvedu napolje, da ih pretresu navodno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je njih govorilo?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne znam. Ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da ste po naglasku procenili da je, da su iz Srbije. Morali ste čuti njihov govor onda.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jeste, tako je. Dva, tri, ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za ostale ne možete da kažete ša su po naglasku?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je moguće da su neki od njih bili lokalni meštani?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije mi poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete da su vas razdvojili od muškaraca ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vama, ženama i deci naredili da idete prema SUP-u Zvornik?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Muškarci ostali ispred ulaza u zgradu?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to tačno tako se dogodilo?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad mi recite, molim vas, koliko je vremena prošlo do trenutka kad ste čuli pucnjeve?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Pet minuta, nije više.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ste vi odmakli za tih pet minuta?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Možda 200 metara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada niste znali šta se dogodilo sa muškarcima iz vaše zgrade, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Pucali su. Kad smo odmakli negdje 200 metara, oni su pucali iza nas. Ja sam pošla da se okrenem, da vidim, a ovaj vojnik iza mene, meni ono automatom u leđa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi niste uspeli da se okrenete ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ništete mogli ništa da vidite?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nisu mi dozvolili, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 11 navodite kako ste, krećući se prema SUP-u, videli mrtvog Hakiju Šekića i Fehima Kujundžića?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali to niste sigurni jer niste tačno vidiли?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Sigurna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad ste sigurni, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Sigurna, vidjela sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To kažete da niste to tačno videli. Recite mi kako ste sigurni da je to bio neko od njih dvojice?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Kako neću biti sigurna kad su mi komšije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda ste, kažete, videli leš izvesnog Izeta?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A na kojoj udaljenosti ste njega videli?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jedno 400 metara. To je sve jedna ulica bila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A na osnovu čega ste sigurni tako kad vidite sa te daljine, da su sve to leševi Muslimana, a da ni jedan nije bio Srbin?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije to bila daljina. Nije daljina bila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Kolika je, to je relativno. A recite mi, vi u paragrafu tvrdite kako ste sigurni da su arkanovci, kako ih vi zovete, u potpunosti učestvovali u svim ubistvima, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, gde su za sve to vreme bili ovi lokalni Srbi?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije mi poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije vam poznato?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete da su isti ti vojnici provalili u jednu poslastičarnicu i izneli iz nje slatkiše i delili ih deci?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jesu to bila i muslimanska deca.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Pa, muslimanska samo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ubijaju Muslimane i dele slatkiše deci muslimanskoj slatkišu iz poslastičarnice?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, da bi izvukli od djece nešto, đe ima oružja i ko ima oružje, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto su im delili slatkiše?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Pa, da bi djecu, dijete ko dijete, djecu ispitivali na taj način imali neko oružje i gdje se nalazi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako znate da su ih uopšte ispitivali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako znate da su ih ispitivali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Pa, bila tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A čuli ste kako ispituju decu?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vama su kasnije jedna Srpskinja, koja je ovde pomenuta kao Vera ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda joj neću čitati i prezime, i dve Muslimanke, Raza i Sadija, je l' tako, i Šuha, treća, rekla da su videle mrtve ispred vaše zgrade, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tada više kod vas nije bilo sumnje da su oni ubijeni?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da nisu ubijeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bili ste onda sigurni da su ubijeni, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada, molim vas, recite mi, nedelju da- na iza toga vi ste iz Bijeljine sa svojom sestrom, ponovo otišli u Zvornik.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da bi saznali šta se desilo sa svima onima koji su bili s vama u podrumu, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda kažete da ste se obratili osobi koja se zove Dragan Nikolić ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da vam je posle uvida u dva spiska rekao da idete jer na njima nije video imena ni jednog od članova vaše porodice koje ste vi tražili, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, šta ste iz toga zaključili?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: To što je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto govorite o nekim žicama i tako dalje, je l' to znači da su muškarci koji su s vama bili u skloništu, pretvodno bili vezivani?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nisam vidjela, ne mogu da kažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, niste videli da ih je niko vezivao, a čuli ste pucnjeve pet minuta pošto ste otišli od kuće?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo 1058, recite mi kad ste poslednji put videli ovu osobu koju smo pomenuli kao, sad vi ne možete da pamtite ove, ove brojeve, 1237, ovog što je došao kod vas posle pregovora, pošto ja neću da mu pominjem ime, jer je on zaštićen ovde. Kad ste ga poslednji put videli?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Od tada ga nisam nikad više vidjela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od onog dana kada je došao kod vas u podrum i rekao vam za predaju oružja i da idete?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto je on zaštićen, je l' vam poznato da je on ovde bio svedok pre izvesnog vremena?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, on je svedočio ovde, između ostalog, da je on lično video, i to sa daljine od 500 metara, kako je stradao vaš muž i sin.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: To su mnogi vidili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To se veoma razlikuje od ovoga što vi govorite, jer gde je ostalih onda deset ljudi tu? On je govorio o ...

SUDIJA MEJ: Svedokinja može samo da kaže ono što je videla. E sada, da li neko drugi tvrdi da je video nešto drugo sa udaljenosti od 500 metara ili ne, to je stvar iznošenja komentara. To je sve. Svedokinja ne može da odgovori na pitanje šta je neko drugi video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ovde se radi o navodnom očevicu tog ubistva, o svedočenju navodnog očevica. A očigledno je da se te činjenice razlikuju.

SUDIJA MEJ: Da li vi ozbiljno tvrdite da ova svedokinja ne govorи istinu kad opisuje što se dogodilo njenom mužu i dvojici sinova? Da li vi to zaista tvrdite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ja želim da utvrdim šta se zaista dogodilo, a svedokinja i sama kaže da ona to nije videla. Ona jedino što zna, zna da su joj stradali članovi porodice, ali ne zna ni pod kojim okolnostima, ni kako, ni kad. Prepostavlja samo, a imamo drugog svedoka...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Ona ih je videla poređane licem prema zidu, prema zgradji, sa rukama na potiljku. Zatim je začula pucnjeve. To je ono što ova svedokinja može da kaže. Oni su, dakle, onda ubijeni. Međutim, ona sad tu više ništa ne može da kaže. To je njen iskaz. To je ono što je ona rekla da se dogodilo. Ukoliko postoje sumnje u vezi sa time što se dogodilo, vi, naravno, možete o tome da iznesete svoj argumenat i mi ćemo onda o tome morati odlučiti. Međutim, ova svedokinja ne može mnogo više o tome da govorи. Ona je rekla što je videla. Nema nikakve sumnje da su ti muškarci zaista ubijeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa, pitanje je samo, gospodine Mej, da li su ubijeni u borbi ili je neko hladnokrvno njih tamo postreljao, a ...

SUDIJA MEJ: Da li vi ozbiljno tvrdite da su ti muškarci učestvovali u nekoj vrsti bitke? Da li vi to zaista nama ovde ozbiljno kažete, da ova svedokinja ne govorи istinu o pogibiji njenog muža i dvojice sinova? Ukoliko to kažete, onda morate to tako eksplicitno sada da nam kažete.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Gospodine Mej, ja ne mogu ništa da tvrdim u vezi sa Zvornikom, jer ja o Zvorniku ne znam, ali imamo dve različite izjave, ove svedokinje i svedoka 1237 koji govorи o ubistvu dva čoveka ...

SUDIJA MEJ: Nema nikakvog smisla da se sada o tome raspravljamo. Mi ćemo morati da odlučimo o tome da li postoji neki značaj, da li razlike o kojima vi govorite jesu značajne ili ne. Ali ne moramo sada da zadržavamo ovu svedokinju zbog toga ovde. Ali ako vi mislite da sugerirate na bilo koji način da ona ne govorи istinu o tome šta se desilo njenom mužu i sinovima, onda to morate sada eksplicitno da kažete.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Ja nemam podatke o tome, gospodine Mej, šta se dogodilo njenom mužu i sinovima, ali imam podatke o tome šta govorи svedokinja i šta govorи drugi svedok koji je navodni očeviđac. To je velika razlika.

SUDIJA MEJ: To vi kažete. Ali mi ćemo morati da odlučimo da li to jeste razlika ili nije. Imate li još pitanja za ovu svedokinju ili nemate?

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Da, imam još nekoliko pitanja. Sasvim direktno pitanje, gospodo 1058, jeste vi sigurni da vaš suprog i sin nisu bili učesnici u borbama oko Zvornika i u Zvorniku toga dana?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Sigurna 100 posto. Glavu svoju dajem, ako lažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: A znate li gde su sahranjeni?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Još nikad nisam saznaо gdje su. Da su imali oružje oni bi bili u šumi, a ne bi bili u podrumu. To treba da ti je jasno.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Pošto oni nisu pronađeni, nije moglo da bude ustanovljeno ni kako su stradali. Dakle, nemate o tome nikakve podatke?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Vi pitajte Grujića gdje ih je premešt'o, iz jedne grobnice u drugu, treću, gdje su premeštani. Vaš Grujić je to radio.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Ja pa ne mogu da ga pitam o tome, ali ne znam da je nekog premešao.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: E ne znam ni ja. Premješťo je grobnice, to jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, gospođo 1058, vi ste iz Zvornika otišli 9. aprila 1992. godine, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, kad su me protjerali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I posle nedelju dana ste se vratili i ponovo istog dana otišli natrag u Bijeljinu, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, samo ste na čas se vratili tog dana, posle nedelju dana?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nisam ni mogla ostat' kad su protjerivali sve redom Muslimane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li danas...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Protjerivali i ubijali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li danas živite u Zvorniku?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste ponovo u toku rata dolazili u Zvornik?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Dolazila kad su tražili da dođemo da se prijavimo za smještaj, međutim, tada su mnogo mnogo i tada pohvatili i poubijali. To nisam dala u izjavu, to nije u izjavi. To sada sam onako rekla da znate samo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, kad ste dolazili ponovo u Zvornik?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Početkom maja 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, bili ste nedelju dana posle 9. aprila, pa onda početkom maja ponovo?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: A što ste dolazili ponovo početkom maja?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Tražili nam da dođemo da se upišemo u SUP tamo, navodno za smještaj. Ko je imao kuću, stan da se upiše da je živ da, da može da ima svoje ili da se odrekne.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Pa, jeste se vi prijavili tamo tada početkom maja?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Pa, što niste ostali u svojoj kući?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ja nisam mogla da ostanem.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Objasnite mi, molim vas, ne razumem. Tražili su da dođete da se registujete i da nastavite normalno tamo da živate?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Pa, što niste ostali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Tako, ko je ost'o, tako su ubili sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: A znači svakog su ubili ko je došao?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ko je, ko je, koji je ostao. Da, upis'o se i ost'o, taj je ubijen.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: A koliko ste bili taj sledeći put kad ste došli početkom maja?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Tri, četiri dana. To ne stoji u izjavi. Ne vidim razloga da me to pitate.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Bez obzira što ne stoji u izjavi, vi sada o tome govorite.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da dam do znanja da znam sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Ja želim da se, da se utvrdi šta je se stvarno dogodilo. A recite mi, molim vas, vi ste ovde prepoznali neke ljude sa slikom. Ja sam ovde dobio u ovom vašem predmetu, slike nekih ljudi koje ste vi prepozali.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to su ti ljudi koji su upali u podrum, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad mi objasnite kako je moguće da...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nisu svi, Arkan nije ulazio u podrum.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ne govorimo o Arkantu, Arkana ste mogli da vidite na televiziji, objasnite mi kako ste mogli ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne na televiziji, lično sam ga vidila pred čitaonicom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znam da ste ga lično videli, ali objasnite kako ste mogli, objasnite mi, molim vas, kako ste mogli da prepozname ove ljude koji su bili u podrumu ako su oni preko lica, kako ste sami opisali, imali navučene kape, samo sa prorezima za oči i usta?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nisu svi bili maskirani, rekla sam. Ovi koji nisu maskirani, oni su se prijedstavili da su Šešeljovi. Koji nije maskiran, predstavili su se da su Šešeljovi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači kad kažete da su ušli u podrum sa vunenim kapama sa prorezima za oči i usta, to se odnosi samo na jedan deo njih, a drugi deo nije imao kape i bio je nemaskiran.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, ali su skupa bili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zašto to tek sada kažete? Kažete u izjavi da su upali ljudi sa vunenim kapama navučenim na glavu ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I sa prorezima za oči i usta, to ste sad pomenuli, a ovde kažete da ste ih prepoznali, iako su imali te kape ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I objašnjavate da, onda objašnjavate da neki nisu imali kape.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako to da sad objašnjavate da su neki imali, a neki nisu, kad ste rekli u izjavi da su svi imali kape?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Rekla sam i da jedni nisu bili sa kapama, što su se prijedstavili da su Šešeljovi, oni nisu imali kape.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zanči, oni kad su upali u podrum onda su vam se predstavljali ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Zajedno su i ovi koji su bili maskirani oni su izveli muškarce i pobili, a ovi koji nisu bili maskirani oni nas su žene i djecu malo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodo ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, možda nije previše važno koliko je njih nosilo maske, a koliko nije. No, međutim, hajde samo da shvatim jednu stvar, gospodo B-1058, da li su ti ljudi rekli da su šešeljevci za sebe?

SVEDOK B-1058: Da.

SUDIJA MEJ: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo, gospodo 1058, ja ču vam citirati: "U podrum je upalo desetak vojnika u maskirnim uniformama, sa vunenim kapama navućenim preko glave i prijeteći uperili u nas duge puške koje su nosili. Maske su imale otvore za oči i usta, a neki su nosili i crne kožne rukavice bez prstiju". Dakle, ovde sasvim jasno opisujete da su ušli maskirani ljudi.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada objašnjavate da su ušli neki koji su maskirani i neki koji nisu maskirani.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Iza njih su bili ovi koji nisu maskirani. Prvo su ušli ovi maskirani, a za njima, uglavnom su zajedno ušli. Samo su prije na vrata bili maskirani, posle...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači da ovi koje ste ovde prepoznali na ovim fotografijama, ne govorim o Arkanu, on nije ušao s njima, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su bili iza njih i nisu imali kape, nego su bili, nego su bili nemaskirani i to su ovi koje ste vi prepoznali?

TUŽILAC AGA: Časni Sude, izvinjavam se, ali ova pitanja koja se tiču šešeljevaca i ko je rekao da su šešeljevci i ko je učestvovao u akciji u podrumu, to je ustvari pokriveno u dodatku pod tabulatorom 3. Ako mogu da vas uputim na drugi stubac, drugo poglavlje.

SUDIJA MEJ: Da, izvolite. Možete li da nam kažete koji je to pasus da možemo svi to da nađemo?

TUŽILAC AGA: To je drugi pasus na engleskom pod tabulatorom i kaže se: "Kada smo krenuli prema zgradi SUP-a rečeno nam je da idemo u čitaonicu nasuprot zgrade SUP-a. Vojnici su nam psovali majke, rekli su da su šešeljevci, da su oni dobri momci, a da su arkanovci počinili ubistva. Svi smo znali da to nije istina i da su šešeljevci u celosti učestvovali u ubijanjima". Ovde je ona jasno rekla da su i šešeljevci i arkanovci učestvovali u ubijanjima i ona je to sasvim jasno ukazala u tom dodatku, jer kada je dala izjavu prvi put, propustila je da kaže koji su sve ljudi bili tamo i onda je želeta da to pojasniti to je ono šta je sada razjašnjavao gospodin Milošević.

SUDIJA MEJ: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodo 1058, dakle, ovi koje ste prepoznali ne spadaju u tih desetak koji su upali u podrum s vunenim kapama preko lica?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne znam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, gde ste videli te koje ste prepoznali? Onda, onda mi objasnite, pošto oni nisu ti sa vunenim kapama koji su upali kod vas u podrum? Gde ste videli te koje ste prepoznali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jednog sam videla u dvorištu moje sestre, sjedio je. Drugi put sam ga vidila isto u jednoj kući od mog kuma sestre.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada to?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, kako kad ste bili samo svratili posle nedelju dana da pitate za spiskove i vratili se odmah u Bijeljinu.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Kod moje sestre u Bijeljini je bio u dvorištu, sjedio je...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Drugi u Janji je bio, sjedio u kući od mog kuma sestre.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad razumem. Dakle, ljudi koje ste vi prepoznali ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jednog ste videli u Bijeljini koji sedi u dvorištu vaše sestre, a drugog ste videli kako sedi u Janji?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ni jedan od ovih ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne, ne. Bio je i u Bijeljini, ovaj i u Zvorniku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde ste ga videli u Zvorniku?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne sjećam se gdje sam ga vidila u Zvorniku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jednog ste videli, dakle, u Janji, jednog ste videli u Bijeljini, u to vreme kad ste videli toga u Janji i toga u Bijeljini, nije bilo nikakvih sukoba, borbi, pucnjave ili bilo šta drugo. Videli ste neke ljudе da sede, znači?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, kakve oni imaju veze sa ovim ljudima koji su upali u vaš podrum sa maskama na glavama?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jer je i on bio nešto veća, viša funkcija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam vas razumeo. Kakve ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Bio je na većoj funkciji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je bio na većoj funkciji?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Taj što sam ga prepoznala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gde ste ga videli, na kojoj funkciji?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije mi poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala lepo. Nemam više pitanja.

TUŽILAC AGA: Ponovo hteo bih da bude jasno da je to prepoznavanje fotografija koje je pomenuo gospodin Milošević takođe pokriveno u dodatku u poslednjem paragrafu i kada je svedokinja prvi put dala izjavu 1996. godine, to je u tabulatoru 3, jasno se kaže: "Kada sam prvobitno dala izjavu 1996. godine, mogla sam da se setim kako su izgledali neki od ljudi koje sam videla kako ulaze u podrum i prepoznati one čije su mi fotografije bile pokazane, a koji su priložene mojoj izjavi. Međutim, pošto je prošlo puno vremena, sada mogu prepoznati samo Arkana na nekim od fotografija koje su priložene mojoj izjavi". Dakle, ona je to jasno rekla da je prošlo više od 10 godina i njeno sećanje više nije tako dobro, jer ona je u vezi sa tim bila jako poštena.

SUDIJA MEJ: Da. Izvolite, gospodine Tapuškoviću.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE : Časne sudije, biću veoma kратak, ali mislim da bi trebalo razjasniti vama ovu stvar koja se tiče prepoznavanja ovih ljudi i onoga šta su oni tu kazali. Ovaj iskaz koji ste dali 28. i 29. septembra je bio ipak veoma brzo nakon onoga što ste doživeli i ovde ste u paragrafu 12, to je znači treća strana BHS verzije, rekli: "Kad smo došli do zgrade SUP-a naredili su nam da idemo u biblioteku. Vojnici koji su ostali u biblioteci su nas vredali psujući nam majku i Aliju Izetbegovića," i sad ovde kažete: "Tada," znači 1996. godine, to ste posle malo popravili, "govorili su da su oni Arkanovi ljudi, te da su dobri, a da su sva ubistva počinili Šešeljevi ljudi". Dakle, tad ste kazali da su, da su Arkanovi ljudi, to je paragraf 12 vaše izjave. To je ipak izjava koju ste prvo dali. Da li to možete da objasnite sudijama otkud ta razlika?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne sjećam se, možda prilikom uzbuđenja da sam obratno rekla.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE : A molim vas, da li je tih dana o kojima vi svedočite, uopšte između tih strana, Muslimana, Srba, Hrvata, da li je bilo uopšte sukoba kakvih?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE : Da li je uopšte bilo ko u to vreme stradao u tim sukobima ili ne?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: U Zvorniku tada, prvih dana niko nije. Niti je im' o neko oružje, niti je bilo ratnih djejstava, samo su se oni razlijetili i ubijali ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE : Da li je bilo sukoba oko jednog brda ili ne? I to je moje zadnje pitanje.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Na brdu Kula?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Tamo jeste nešto malo bilo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE : Tamo je bilo sukoba. Da li je tamo bilo žrtava?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne znam, jer je to dalje od mene.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala.

SUDIJA KVON: Gospodo 1058, kada ste odgovarali na pitanja optuženog, govorili ste o gospodinu Grujiću koji je prebacivao tela sa jednog groblja u drugo i onda u treće. Možete li da nam kažete nešto više o tome? Od koga ste to čuli?

SVEDOK B-1058: Narod je pričao koji je gledao iz Malog Zvornika. To je preko Drine tamo. Oni su gledali na dvogled, a predsjednik je narijeđivao, taj Grujić, predsjednik, on je narijeđivao da se prebacuju i prenose leševi. Ljudi koji su gledali iz dvogleda preko Drine.

SUDIJA KVON: Da li je neko čuo da je Grujić naredio da se to uradi?

SVEDOK B-1058: On je naređivao sve. Sve što se dešavalo po Zvorniku njezina je naredba bila.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

SUDIJA MEJ: Da li ima dodatnih pitanja?

TUŽILAC AGA: Ne, nema dodatnih pitanja.

SUDIJA MEJ: Hvala. Gospođo svedokinjo B-1058, ovim je završeno vaše svedočenje. Hvala vam što ste došli pred Međunarodni sud da svedočite. Sada možete da idete.

SVEDOK B-1058: Hvala i vama koji ste me pozvali da svedočim i kažem istinu.

SUDIJA MEJ: U redu. Sačekajte samo da se zavesi spuste. Samo trenutak, gospodine Grum (Groome). Želim da porazgovaramo o nečemu. Želim da se bavimo sa dvema stvarima u vezi sa dokazima. Prvo, prihvatićemo transkript gospodina Van Bala po Pravilu 92bis, s tim da se on unakrsno ispita. Zatim, tu je još jedno pitanje koje se ne tiče vašeg izvođenja dokaza, ali bi bilo možda zgodno da se time sada bavimo pošto smo o tome govorili tokom našeg poslednjeg pretresa, a to se odnosi na izjavu kapetana Bredoka Skota (Braddock Scott). Vođena je rasprava u vezi sa tim da li Pretresno veće želi da razmotri pozivanje tog svedoka. To smo razmotrili i mi nećemo ga zovemo.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Molim vas, prenesite to dalje. Da, izvolite.

TUŽILAC GRUM: Tužilaštvo poziva svedoka B-1610. On je pod zaštitnim merama, tako da molim da se uvede pre nego što podignemo zastore.

SUDIJA KVON: U transkriptu treba da piše da Pretresno veće neće pozvati svedoka.

SUDIJA MEJ: Da. Neka svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK B-1610: Svečano izjavljujem da će govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite. Izvolite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM: Tužilaštvo bi želelo da uvede jednu fasciklu sa 12 tabulatora kao dokazni predmet. Molim da dobijemo broj dokaznog predmeta.

sekretar: Broj dokaznog predmeta 532.

TUŽILAC GRUM: Molim da pređemo na privatnu sednicu zbog nekih preliminarnih pitanja.

(privatna sednica)

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM - PITANJE: Gospodine, Pretresno veće je dobilo vaše svedočenje u pismenom obliku, ali ja imam još jedno dodatno pitanje u vezi sa tim. Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet 532, tabulator 12. Reč je o jednoj fotografiji. Molim vas pogledajte tu fotografiju i recite nam da li prepoznavate osobu naoj fotografiji?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, prepoznajem, to je Veljko Milanković.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Podsećaju me da sam nešto zaboravio, možete li da pogledatei tabulator 1 istog dokaznog predmeta, odnosno ... Izvinjavam se, malo smo neorganizovani jutros. Molim da se svadoku pokaže jedan papir koji će biti uključen kao tabulator 13 ovog dokaznog predmeta 532. Gospodine, pogledajte ovaj komad papira i recite nam da li na vrhu tog papira piše vaše ime i prezime?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM: Nemam više pitanja.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Miloševiću, vi možete da počnete sa vašim unakrsnim ispitivanjem, ali ćemo ubrzo prekinuti, jer biće vreme za pauzu, ali svakako možete da postavite nekoliko pitanja pre toga.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro, gospodine Mej. Gospodine 1610, u paragrapu 4 vaše izjave koju ste dali 21. oktobra 2001. godine naveli ste da nikada niste bili član ni jedne političke partije, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete kako vas, čak i danas, politika ne zanima, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Međutim, to nije tačno. Vi ste ipak postali član SDA. Ranije ste rekli, skrećem vam pažnju, gospodine Mej, da smo tu formulaciju uzeli, da ste postali član SDA za vreme vašeg boravka u Nemačkoj (Germany).

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: To nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Možete da proverite o tome da li je to ranije rečeno, a ja mogu da vam dam i detaljniju odrednicu koju ne mogu, zbog vaših ograničenja da dam na otvorenoj sednici. Dakle, to što ste ranije rekli o svom članstvu u SDA u Nemačkoj 1993. godine znali ste i kad ste davali svoju izjavu 2001. Zbog čega to tada niste naveli?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Nije tačno, ja nisam član SDA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači da ste to pogrešno naveli kad ste ranije govorili?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja nisam ni naveo da sam član SDA ni bilo koje druge partije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Mej, vi imate to zapisano, pa se onda neću više na to da vraćam.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Vi kažete dalje, ako treba da vam dam tačno gdje to stoji, ja mogu da vam kažem.

SUDIJA MEJ: Nemojte navoditi brojive strane na javnoj sednici, ako je potrebno to možete da kažete na privatnoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U paragrafu 8 izjavili ste kako se 1991. godine izvesni čovek za koga tvrdite da je bio iz Knina, na jednom mitingu SDS u Prnjavoru obratio okupljenim Srbima i rekao kako treba da prodaju i poslednju kravu i kupe oružje, jeste tako izjavili?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi naravno niste bili prisutni na mitingu SDS-a, pretpostavljam?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A na osnovu čega tvrdite da je to taj čovek govorio?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Na osnovu onoga što sam čuo od mojih komšija koji su bili, koji su tamo prolazili tada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, bio je miting SDS-a i neke vaše komšije su prolazile pa su to čule i rekli vam ko je taj čovek i šta je rekao i vi na osnovu toga svedočite, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete dalje, kako su se u opštini Prnjavor prvi kontrolni punktovi pojavili 1991. godine, je l' tako? To kažete u paragrafu 9 svoje izjave.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad je to bilo 1991. godine?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja tačan datum ne znam pošto sam bio u Teritorijalnoj odbrani ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je l' to bilo početkom, sredinom ili krajem godine, ne znate tačan datum, ali znate negde otprilike u toku godine, pošto svedočite o tome?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, moglo je bit' negdje krajem 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 1991. godine. A kažete u istom paragrafu kako se većina tih punktova nalazila pored mesta u kojima je živilo muslimansko stanovništvo, jeste tako izjavili?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' vi hoćete da kažete da su ti punktovi postavljeni radi kontrole Muslimana, a ne radi bezbednosti na teritoriji čitave opštine?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, zbog Muslimana. Ako si Musliman, mor'o si da imaš dozvolu da bi mog'o da prođeš punkt.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ja ovde raspolažem podacima, svi su morali da imaju propusnice, a ne samo Muslimani.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, to je tačno, samo što su Muslimani mnogo strože provjeravani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kontrole bile, znači. Dobro, a jesu li se ti punktovi nalazili na magistralnom putu koji je bio glavna saobraćajnica od Prnjavora prema Banja Luci?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Jeste, bili su u Košnicama ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, ako su se nalazili na glavnoj saobraćajnici od Prnjavora prema Banja Luci, znači nisu se nalazili tim povidom pored muslimanskih sela nego na glavnoj saobraćajnici od Prnjavora prema Banja Luci? Na svim mestima gde su se sporedni putevi ukrštali ili isključivali na taj put, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne, nego je bilo kod sela Lišnja, tu je bio punkt, prema Mravicama, odmah pored našeg sela zapravo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ti su, ti su putevi, evo vi imate ovde u tabulatoru 2 kartu opštine Prnjavor i vidi se da je mnogo više, neupo-redivo više tu srpskih sela, a i sam Prnjavor, uostalom imate etničku strukturu Prnjavora gde se vidi nakoliko puta više srpskih stanovnika i srpskih sela nego muslimanskih i tako dalje. Je l' tako, gospodine 1610?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, a onda, imate u vidu, nadam se, i ovo što mi je sad dostavljeno pod tabulatorom 3, to je, gore piše: "Socijalistička Republika Bosna i Hercegovina, Ministarstvo za unutrašnje poslove, Centar službe bezbednosti Banja Luka", i upućeno u Predsedništvo Republike Bosne i Hercegovine, u skupštinu, u vladu, u Ministarstvo unutrašnjih poslova,

Banjalučkom korpusu JNA, znači 23. septembra 1991. godine i potpisao je Stojan Župljanin, šef Centra bezbednosti u Banja Luci, a informaciju znači, dostavlja i Predsedništvu i skupštini i vlasti i MUP-u i Korpusu i kaže: "Dostavljamo vam informaciju o delovanju naoružanih grupa na području Centra službi bezbednosti Banja Luka," i onda se tvrdi da eskaliraju razni vidovi nezakonitog delovanja sve brojnijih naoružanih grupa u uniformama i civilu. Govori o sve češćem puškanju na javnim mestima, maltretiranju i zlostavljanju građana, presretanju i otuđivanju teretnih i putničkih vozila, pucanje na aktivne i rezervne radnike milicije i govori o zabrinutosti i da to može da eskalira i tako dalje. Da li su punktovi, dakle, gospodine 1610, onda postavljeni u funkciji bezbadnosti kao što stoji u ovoj informaciji ili vi govorite o tome kako su Muslimani kontrolisani?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ako je bilo maltretiranja, to jest, od srpske strane, Muslimane i Hrvate su maltretirali. A Srbi, Srbe, to nije bilo šanse.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' ovaj Stojan Župljanin što piše ovu informaciju Srbin? Ja bih rekao po imenu i prezimenu da je Srbin. Pogotovo što se zove Stojan, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja znam samo šta se dešavalо kod nas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitam je l' on Srbin jer se on to žali, znači, do Predsedništva ...

SUDIJA MEJ: Svedok možda ne zna ovoga gospodina i bilo bi sumnjivo da ga zna. Mislim da je ovo zgodan trenutak da napravimo pauzu.

TUŽILAC GRUM: Mogu li da se obratim Pretresnom veću ukratko na privatnoj sednici?

SUDIJA MEJ: Da, molim da pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, molim vas da mi dopustite da vam se obratim na privatnoj sednici.

(privatna sednica)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću. Sada smo na javnoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 1610, u paragrafu 9 vaše izjave kažete kako je većina muškaraca na tim punktovima bila iz sastava Teritorijalne odbrane, kako je bilo i nešto vojne policije, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Takođe navodite kako je jedan kapetan, izvesni kapetan iz banjalučke regije bio odgovoran za celu regiju i da je on izdao naređenje da se postave ti punktovi, jeste tako izjavili?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E dobro, sad mi recite, jeste li i vi bili pripadnik Teritorijalne odbrane u to vreme?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mnogo drugih Muslimana takođe je bilo pripadnika Teritorijalne odbrane u to vreme, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da i bilo je uz to još u mojem selu pet Srba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko vidim, vi ste bili član jedinice TO koja je imala 48 Muslimana i pet Srba?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Sve ukupno 48 nas je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od kojih je bilo pet Srba?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Poziv da se priključite Teritorijalnoj odbrani, te 1991. godine, primili ste preko vojnog odseka u Prnjavoru, je l' tačno?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vaš poziv je, kako izjavljujete u paragrapfu 10 potpisao izvesni Meho Jašarević, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' i on bio Musliman?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vojnu uniformu ste kao i svi rezervisti u SFRJ bez obzira o kojoj se republici radi imali kod kuće, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, nisam imao kod kuće, ali smo je dobili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, kakva je bila ta uniforma, gospodine 1610? Opišite je.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Sivo-maslinasta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Uobičajena vojna uniforma, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ista kao i JNA?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste tom prilikom, iz magacina Teritorijalne odbrane zadužili dva mitraljeza, pedesetak pušaka M-48 sa po 30 metaka i 150 metaka za mitraljeze?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Zadužili smo dva puškomitraljeza i 46 pušaka od koji nije bilo oko šest, sedam komada, nije bilo ispravno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je sve bilo 1991. godine je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi da li ste vi tada, vršeći te funkcije u Teritorijalnoj odbrani bili ovlašćeni da čak i privodite ljude koji su bili neovlašćeno naoružani? Da pretresate vozila i da patrolirate selom i okolinom?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da. Tu su bila, uključujući i dva policajca sa nama, isto rezervni sastav.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je jedinica Teritorijalne odbrane, dakle i ta jedinica u kojoj ste vi bili tada takođe bila oformljena od tog istog kapetana čije je ime Neđo, kako ga ovde navodite, i koji vam je podelio oružje, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, to je došlo iz vojnoga odsjeka da se paži da se ne narušava javni red i mir u našemu selu, da ne bi bilo problema nekih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A sami kažete bilo vas je 48, od toga petorica Srbi, kako onda tvrdite da su ti kontrolni punktovi bili postavljeni radi kontrole Muslimana? Kad ste i vi kao Musliman i ostali Muslimani iz vašeg sela takođe bili naoružani i to u velikoj većini i patrolirali selom i vršili pretrese i kontrolu stanovništva i prolaznika?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne okolinu, nego, recimo, mi smo vršili dužnost po selu i sporednim cestama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ceste u okolini sela. Vaše selo nije glavna cesta, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, pored glavne ceste naše se selo pruža.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste tuda vršili patroliranje i pretresanje, kontrolu stanovništva, prolaznika, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, jesmo, recimo primjeti se čovjek, recimo koji normalno, ako nešto vozi i tako. Zaustavimo ga, kontrolišemo da li ima šta od oružja il' oduzmem, i tako to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zato vas i pitam, zašto tvrdite da su kontrolni punktovi bili postavljeni radi kontrole Muslimana?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa da, mi smo imali jako dosta muničije u slučaju nečega da je to krenulo naopako, dobili smo ispravne puške te, i kako neće biti protiv Muslimana. Druge susedne, recimo, Potočari, oni si imali ručne bacače, minobacače, isto u Teritorijalnoj odbrani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vas je bio 48, od toga je samo pet Srba i vi kažete da su punktovi napravljeni protiv Muslimana. Kako vas 43 znači Muslimana organizujete punktove protiv Muslimana i tvrdite kako su ti punktovi napravljeni protiv Muslimana?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, kako neće bit protiv Muslimana zato što su Muslimani tu prvo manjina, a to je samo nama na ime dato to oružje. Ja tvrdim da si, recimo, kod nas morao imati specijalnu dozvolu da platiš da je dobiješ da možeš izići recimo van Prnjavora negde. Jer mi nismo se mogli kretati svugdje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne ulazim sad u mere koje su važile za stanovništvo u okolnostima koje je opisao ovaj načelnik Centra bezbednosti u svom pismu Predsedništvu i drugim organima već govorim o tome da ste vi u vašoj jedinici bili u velikoj većini, 80 posto vaše jedinice su bili Muslimani. Je l' to tačno ili nije?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Jeste, tačno je da smo mi većina, to je čisto, maltene muslimansko selo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I bili ste naoružani? I bili u okviru TO.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Jesmo imali oružje jako dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sećate se, sigurno da je na području Bosne i Hercegovine u to vreme Jugoslovenska narodna armija još uvek bila jedina zakonita oružana snaga. I Bosna i Hercegovina još uvek u sastavu SRJ, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa jeste, ako se dobro sjećam povlačenje iz Hrvatske, recimo ono kad je bilo ispod petokrake zvijezde, krilo se "S", četri slova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne pitam sad za čet'ri slova nego govorim da je JNA, u to vreme isto tako bila jedina zakonita vojna formacija na tim područjima. Je l' tako ili nije?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 13 navodite kako su prvi problemi u vašoj opštini počeli marta meseca 1992. godine kada ste čuli kako se na udaljenosti od 400 metara od vašeg sela puca iz automatskog oružja, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pre toga nije bilo nikakvih problema?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Bilo je malo, al' to je sve bilo sitno. Nije bilo baš ono opasno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tada, kad ste to čuli, bili ste u patroli jedinice Teritorijalne odbrane, naoružani i imali sva ovlašćenja o kojima smo govorili. Je l' tako? Da zaustavite, kontrolišete i održavate javni red i mir. Je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zbog čega niste intervenisali ili bar pokušali da utvrdite ko je to pucao?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, kako smo smjeli mi otići gore? Mi smo imali oružje, ali nismo smijeli ništa s njime da radimo. Kako smo mi to mogli da napravimo, da nas pobiju gore, od Pavlova Brda?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste intervenisali?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Nismo smjeli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, jeste li izvestili nekoga?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Jesmo, kapetana Neđu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je bio u vašem selu?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, kad je došao u obilazak vašeg sela, onda ste ga izvestili?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, kapetan Neđo je svaki dan dolazio kod nas. Recimo dođe ujutro, šta ima, izveštaj predamo, kao raport.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Predate izveštaj, je l' to znači da ste davalii pismeni izveštaj?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, tu je odrijeđivao, recimo taj izveštaj određivao je Nijaz iz... On je bio isto kapetan, isto tako nešto je bio, oficir, on je predavao raport.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači taj Nijaz je davao pismeni izveštaj, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, mi smo, uglavnom vodili tu evidenciju jednu svesku, kao patrola, a da li je on dobivao to komplet pismeni to vam ne mogu reći. Njih su se dvojica sastajali uviјek.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' imate neki od tih pismenih izveštaja?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne, nemam ništa od toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kako vidim iz vaše izjave, vi i ostali Muslimani iz vašeg sela bili ste naoružani oružjem Teritorijalne odbrane.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznat i jedan slučaj da su Muslimani bez ikakvog povoda ne nekoga pucali. Jeste li o tome izveštavali?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, prvo kod nas nije se smjelo i kad bi ko pokušao ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite u pasusu 12 u vašoj izjavi da ste jednom prilikom jednom Muslimanu koji je pijan pucao u vazduh takođe oduzeli oružje i o tome izvestili, je l' to tačno?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Jeste. Tačno je i oduzeli smo oružje i predali kapetanu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete da ste, u to vreme viđali kamione pune rezervista koji su prolazili putem kroz selo Porača koje je pripadalo Lišnji, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad vi kažete da su rezervisti koji su prevoženi tim kamionima otvarali vatru po kućama u vašem selu, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, po selu Porači.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, oni su nasumice pucali?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, u prolazu su pucali. I danas se to po kućama vidi gdje su meci pucani, prozori. Dobro, sad su prozori postaviti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi da li je prilikom tih, kako navodite, čestih i nasumičnih pucnjava bilo ko od meštana vašeg sela bio povređen ili ubijen?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: U to vrijeme nije bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, samo su pucali kao što je pucao i taj kome ste oduzeli pušku?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pa, je li i njima oduzeto to oružje iz koga su pucali kao što ste i vi oduzeli onome ko je pucao u vazduh?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ko će njima da oduzme oružje, tim rezervistima? Mi smo to prijavljivali kapetanu isto Neđi, međutim ništa, uvijek se isto ponavljalo, ista ta slika i...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali niko nije stradao?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Aprila meseca 1992. godine, kapetan vam je tražio da vratite dva mitraljeza koje ste kao pripadnici TO zadužili 1991. godine. Je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I, koliko ja vidim u vašoj izjavi, vi ste tada prestali da nosite uniformu koju ste kao rezervista imali, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, i ove puške vam nisu tražili? Zadržali ste puške i municiju?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, onda sada vi u paragrafu 17 kažete da ste početkom maja 1992. godine u Mesnu zajednicu, da je stiglo u vaše selo, dakle, u Mesnu zajednicu, pismeno naređenje po kojem se sve lovačko naoružanje moralo predati, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, je l' to naređenje stiglo od policijskih ili od vojnih vlasti?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: To je stiglo od policijskih vlasti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, to je bilo policijsko naređenje.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A JNA, kojoj su to bili, ona je već bila na kraju svog prisustva na području Bosne i Hercegovine i s tim naređenjem nije imala nikakve veze, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja mislim da nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada, vi kažete kako je vaše selo ubrzo zatim bilo opkoljeno od strane policije i pripadnika jedinice "Vukovi sa Vučjaka", je l' to vi tvrdite?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad se to dogodilo?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, ja datumski ne mogu vam to reći. Ja sam rekao odmah i na prvoj izjavi da ne mogu datumski govoriti, ali se desilo odmah kad se to, kad smo mi trebali da predamo to lovačko oružje, imali smo dva do tri dana da se preda. Ja sam imao oružje od zeta i tako sam isto i ja predao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači, tu je bila policijska jedinica i pripadnici jedinice „Vukovi sa Vučjaka“? Tu takođe nije bilo pripadnika JNA, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne, ja nisam bio tada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste prvi put čuli za tu jedinicu "Vukovi sa Vučjaka"?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Negdje 1991. godine ja mislim za njih sam čuo, ali posebno tad sam još, ovaj, nije me, nisam ni kret'o se puno, nit' me je to puno interesovalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' ste ikad ranije čuli za, za komandan-ta te jedinice, izvesnog Veljka Milankovića?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne, ja ga nisam lično poznavao nit sam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste ni čuli za njega?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je bio u sastavu te jedinice "Vukova sa Vučjaka"? Je l' to bilo vaše lokalno stanovništvo?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: To nije bilo naše lokalno stanovništvo. Ustvari, bilo je iz Lišnje nije bilo, niti je bilo iz muslimanskih mjesta. Znam, čuo sam za ovog jednog Janšu, tad sam, ovaj, čuo za njega kad je bilo kod nas u Lišnji kad se to dešavalо. Slovenac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A odakle su bili ostali?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, tu su, znam da su, čuo sam da su bili iz Illove, tako bilo je tih komšija okolo nas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz okolnih sela?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi kažete da su vam tada, kad su vas opkolili, rekli da morate da predate celokupno naoružanje, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Tada je bilo lovačko da se preda, da se mora predati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, lovačko naoružanje morali su da predaju svi građani, a ovi pripadnici Teritorijalne odbrane, među kojima ste bili i vi, i dalje ste imali normalno vojničko naoružanje Teritorijalne odbrane, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li u tom opkoljavanju i tome što je traženo da se preda i to naoružanje koje ste vi imali kao Teritorijalna odbrana?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je u toj operaciji, dobro, da ne upotrebim taj izraz, u tom događaju znači, opkoljavanja i tome šta se desilo, bilo ko ubijen?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u paragrafu 18 kažete da je tada predato oko 100 snajpera i veliki broj lovačkih pušaka, je l' to tako? Je li to taj broj o kome govorite?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, pošto je bilo veliko selo i jako bogato i pretežno su bili vani ljudi i normalno je da je bilo dosta lovaca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oko 100 snajpera i veliki broj lovačkih pušaka je bilo u vašem selu. I sve je to bilo zato što su bili lovci i bili bogati ljudi?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi tvrdite u paragrafu 19 da ste vi sa još 25 muškaraca iz vašeg sela otišli u policijsku stanicu u Prijedor kako biste predali oružje i tamo ste videli tri kamiona puna vojnika iz Knina, vi kažete, zvanih "Knindže", je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Prvo, nije Prijedor, nego Prnjavor i jeste, to je tačno da smo otišli i da sam video iz Knina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Prnjavor ste otišli, ne u Prijedor, dobro. I videli tri kamiona puna vojnika?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu se oni kretali ili su sedeli u kamionima?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Bili su kod policijske stanice, bili su vani. Bilo je nešto i u kamionu i stajali su pored kamiona.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi navodite kako su vas psovali i pitali vas zašto predajete oružje. Jesu li vas to pitali?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Neverovatno da su vas to pitali.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne da su direktno pitali, nego su samo govorili: "Zašto ste predali oružje?" da nas pobiju. "Šteta," kažu, "što smo predali".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zbog toga su vas pitali? Dobro. Koliko shvatam, oni su vas grdili što predajete oružje. To ste izmislili, je l' tako, gospodine 1610?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi u istom paragrafu 19 doslovno kažete: "Nosili su maskirne uniforme, primetio sam da imaju crvene beretke i da su im na rukavima neke oznake. Koliko se sjećam, na oznaci je pisalo nešto kao SAO Krajina. Nisam znao šta to znači". Jeste tako izjavili?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, vi ste primetili, koliko se sećate, kako vi sami kažete, da je na tim oznakama pisalo nešto kao SAO Krajina?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, jer pošto mi nismo smjeli da gledamo direktno, bojali smo se, normalno. Pričali su nam svašta i ono ispod oka sam video sam žuta slova, video sam da piše SAO Krajina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, je l' ste sigurni da je pisalo SAO Krajina ili vam se tako činilo? Vi kažete nešto, nešto kao ste videli, nešto niste videli. Šta ste videli u stvarи?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Vidio sam, piše "SAO Krajina".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Videli ste kako tako piše? A odakle znate da su bili iz Knina, je li vam to neko rekao ili vi to pretpostavljate? Jeste tada to pretpostavljali?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Nisam pretpostavio, nego kad smo ušli u policijsku stanicu da donesemo oružje što smo imali, tu su bila dva mladića iz Knina, i oni su nas isto psovali, psovali nam muslimansku majku, to kad smo ušli u tu sobu gdje je trebalo da se preda oružje. I ja sam ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam vas samo pitao kako ste znali da su oni iz Knina? Ko vam je to rekao, jesu vam oni to rekli?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Oni su tu, kad su govorili tamo, da se prijave. Imali su neku povrijedu, obadvojica su bili kao povređeni, ranjeni malo i tako ih je registrovalo tamo. Tako sam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gde su ih registrovali?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, u policijskoj stanici u Prnjavoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda ste tamo čuli da su iz Knina?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, kad sam ulazio unutra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A za svaki deo predatog oružja primili ste potvrde o privremenom oduzimanju, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi već u paragrafu 21 izjavljujete kako ste tri ili četiri dana kasnije od predstavnika SDA saznali da i sve skriveno oružje mora biti predato i da će vojska doći po njega, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete vojska, samo da preciziramo, vi kažete Vojska Republike Srpske, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, dok god smo mi nosili petokraku, to jest zvjezdu, mi smo uvjek računali da je to vojska, ali međutim, tu nije bilo vojske, ali recimo, vojska je bila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Međutim, ove dve grupe Muslimana, njih oko tridesetak, nisu vratili oružje, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne, ne da nisu vratili to oružje, nego oni su došli i pokupili to oružje, bez municije, bez okvira, bez ičega.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali koliko ja vidim ovde, oni su u jednom trenutku razoružali pripadnike Vojske Republike Srpske i oteli već predato naoružanje i odatile se udaljili na brdo zvano Vinogradina, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, kapetan Neđo isto, ovaj, nosio petokraku i mi smo mislili to je normalno, Jugoslovenska armija. A to jest tačno da su otišli na Vinogradine, to je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, to je ta što su, dakle, te dve grupe Muslimana razoružale su ove vojнике i otišli sa oružjem na Vinogradine, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Oni nisu imali, ovaj, da su oni imali to neko oružje veliko, nego su uzeli, pokupili to oružje što je narod predavao to oružje. Oni su to pokupili i otišli na Vinogradine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je njih bilo?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, recimo, oko 30, oko 30 u dvije grupe. Nisam tačno brojao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su bili sve Muslimani, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad, vi kažete kako je napad na selo Lišnju započeo negde oko 16.00 istog dana. Ali kako su prethodno preko megafona svi stanovnici iz sela o tome obavešteni i pozvani da napuste svoje kuće i sakupe se kod pilane, kako kažete. Je li to tačno?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tom prilikom je rečeno da oni koji ne odu do pilane, biće smatrani neprijateljima i da će biti izloženi napadima. Je li to tako rečeno? Šta je konkretno rečeno?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, tako je rečeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' to bilo, je l' se tu radilo o upozorenju? Ovi su, ove dve grupe Muslimana, koje su pokupile oružje i otišle na brdo Vinogradine, je l' se posle radilo o upozorenju civilnom stanovništvu da se skloni za slučaj da dođe do sukoba?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, ja mislim da jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete da su na prostoru kraj pilane bili prisutni i neki oficiri JNA u sivomaslinastim uniformama, koje niste poznavali i taj Slovenac Janša koji danas radi u MUP-u u Prnjavoru. Jeste tako izjavili?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Kad sam davao izjavu, tad je radio. Sada ne znam da li radi, ali tako sam dao izjavu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to je nebitno što je Slovenac, on je građanin toga kraja, jer kažete radio je kao policajac u Prnjavoru.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Prije rata nije radio kao policajac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' on bio u toj jedinici "Vukovi sa Vučjaka"?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A znači on nije bio pripadnik Vojske Republike Srpske, je l' tako? Je l' to bila neka paravojna formacija ili šta je bila ta jedinica "Vukovi sa Vučjaka"?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, to je bila kao paravojna formacija, ali je u sklopu sa JNA razgovore, dogovore imala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad je bio napad na Lišnju? Kog datuma?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja sam rekao da, da ne znam datume tačne, a mogu vam, da me nešto drugo pitate, ja ću vam odgovoriti. A tačne vam datume ne mogu reći, to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi govorite o "Vukovima sa Vučjaka" i tako dalje. Je l' tačno da vi uopšte niste videli nikakve oficire JNA, već pre svega i isključivo pripadnike te formacije?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Jesam, jednog oficira sam video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi ste imali istu takvu uniformu?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja nisam imao tada uniformu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste tada, imali ste pre toga istu takvu uniformu, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Iste boje, jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Samo da pogledam nešto u vašoj izjavi. Vi kažete u paragrafu 25, kaže: "Bio je tamo jedan Slovenac, Janša, on je bio Milankovićev zamenik. Nedavno sam čuo da radi u MUP-u u Prnjavoru. Čuo sam kako Milanković pita oficire JNA da li bi dovezli višecevni rakетni bacač na Pavlovo Brdo". E, sad mi recite, pošto ste malopre rekli da

nikad niste čuli za Milankovića, ovde govorite stalno o njemu kao o komandantu "Vukova sa Vučjaka". Kad ste čuli i šta ste znali o toj jedinici?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Neposredno prije napada na Lišnju, tad mi je jedan rođak rek'o, kaže: "Tu je Milanković". Ja ga lično nisam poznavao i čuo, slušao sam, od njih bio desetak metara i sluš'o sam gdje razgovara sa oficirem time da dovezu višecjevni raketni bacač.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vidite, vi kažete, ranije ste izjavili, ja sad citiram, ranije ste izjavili: "Obraćao se oficiru, ne znam ko je on bio," kažete sasvim jasno: "Ne znam ko je on bio, ne znam ni njegovo ime, ali u svakom slučaju, bio je oficir". Jeste tako izjavili?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad na pitanje koje vam je postavljeno ranije da li mislite da se radilo o oficiru Vojske Republike Srpske, vi ste odgovorili da, je l' tako, gospodine 1610?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja jesam odgovorio tako zato što u to sam vrijeme smatrao da je to sve, normalno, srpska vojska, kao što je i bila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste tada rekli da se radilo o oficiru Vojske Republike Srpske, pa mi sad recite, je l' vi to presvlačite oficire u zavisnosti od toga u koje svrhe dajete izjavu? Govorite JNA, ovamo ste ranije rekli, na direktno pitanje je l' se radilo o oficiru Vojske Republike Srpske, rekli jeste. Pre toga kažete ne znam ko je on bio, ne znam njegovo ime ali bio je oficir. Onda vas pitaju je l' se radilo o oficiru Vojske Republike Srpske, vi kažete da

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja jesam tako rekao, ja ne kažem da nisam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali govorite kako je bio oficir JNA?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja jesam rek'o zato što, smatr'o sam kada se to dešavalo s nama u Lišnjoj, taj dan, za mene je to bila srpska vojska, e tako jesam rekao. Ali on je imao uniformu JNA i petokraku imao je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Istu kao što ste i vi imali do tada?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Dobro. U paragrafu 27 pominjete nekakvog Tita Potoka. Recite mi ko je taj čovek? Je l' on Srbin, Slovenac, Hrvat, ko je taj?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Tito Potok, to je Srbin.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I on kao, vi govorite o tome da on traži od vas da starujete mašinu nekog automobila bez ključeva na kablove, to vi izjavljujete. Kakve to ima veze uopšte s ovim događajima? O čemu se radi tu? Nije mi jasno.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Radi se o tome kada smo mi došli u tu pilanu tad je on tražio od nas da mi, auto da startuje. Ja nisam znao, nisam znao na žice da palim to auto i, kasnije on je tražio. Ja sam rekao da ću otići nač' kući to auto da upali, međutim, nisam mogao naći nikoga. Ja sam onda kasnije otišao među žene i djecu, tamo se sakrio. On me tražio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, tada ste pobegli i sakrili se kod žene, mislim, kakve veze ima da se upali mašina automobila, da se startuje automobil, kakve veze ima sa događajem, o čemu se radi? Nije mi jasno to u vašoj izjavi.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Radi se o tome da otuđi auto. Jer to je bilo auto od jednog Adila Pekića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što to niste rekli u izjavi nego objašnjavate kako je trebalo da startujete, pa ste onda, onda ste pobegli i sakrili se kod žene, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne odmah, nakon par minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, eto, nakon par minuta. Dobro, u međuvremenu Muslimani koji nisu hteli da predaju oružje su se ipak pojavili i predali naoružanje?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad mi recite, da li ih je neko tukao, maltretirao kada su se pojavili?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, recimo kad su odozdo kretali, pošto se video malo jedan put odozgo iz Lišnje, ovaj, bila su dvojica baš maltretirana su tu, pretučena su kundacima i onda su tu u kamione, ovaj, njih koliko, oko tridesetak i tako nešto bilo, u dva kamiona odvezli za Prnjavor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što niste napisali ovde onda u izjavi da ih je neko tukao i maltretirao, tu dvojicu? Što to niste ranije rekli? Ovako iz vaše izjave proizlazi da niko nikoga nije ni tuk'o ni maltretirao.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja mislim da sam, ja sam rek'o da ih je tuklo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I sada po vama, pošto su oni predali naoružanje, taj Milanković je naredio da se granatira selo. Je l' to vi tvrdite?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to znači da je u selu ostala naoružana jedinica neka?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne, nije nikakva više jedinica ostala u selu. Jedino su ostali ljudi koji su bili na polju, recimo, radili su na njivi, tu nisu znali o čemu se ništa radi, nisu imali pojma, daleko su bile njive od sela i tako možda je nešto ljudi ostalo ili koji su bili bolesni i stari.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda kažete, "Vukovi sa Vučjaka" ušli u selo i zapalili 76 kuća? Je l' to tvrdite?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, posle govorite kako vam je ovaj što je tražio automobil, što je tražio da startujete automobil rekao da je ubio trojicu koje ste vi sahranili posle u selu Konjuhovci. Šta je tu tačno?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Tačno je da nam je ujutro on rekao da je pobio trojicu, da je ubio i kaže da će ih još pobiti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li vi sahranjivali nekog?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja jesam kopao mezar i tada nam je jedan mladić, isto srpske nacionalnosti, rekao da se izgubimo odatle, biće bolje po nas, da nas ne bi prevelo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, vi niste nikog sahranili?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja sam iskopao mezar i onda sam otišao odatle.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li videli i jednog ubijenog čoveka тамо?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je taj čovek, po imenu i prezimenu, koga ste videli da je ubijen?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Bio je Bajić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači tog jednog ste videli da je ubijen?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Vidio sam trojicu u mrtvačkim kolima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako se zovu ta trojica?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Bio je ovaj Avdija i bio Bajić Halilović i ovoga maloga od 17 godina, njemu ne znam tačno ime.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako su oni stradali, da li znate nešto o tome?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne znam o tome, znam da su pobijeni i znam da su, bilo kao krst napravito im preko tijela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi jesu oni stradali u borbama koje su tog dana vođene tu ili ih je neko streljao?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Prvo, borbe tu nisu vođene nikakve, iz Lišine nije nikakav metak ispaljen. Tu nije bilo borbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gde su, odakle su ti ljudi?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Iz Porača.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' u selu koje sada pominjete bio kakav sukob ili nije?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne, nije bio nikakav sukob tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije bilo nikakvog sukoba znači?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Što se tiče moga sela Lišine, niko nije ispalio metak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne govorim o vašem selu Lišnji nego govorim o tom vašem području, je li bilo kakvih sukoba, kako su ta trojica poginuli?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja ne znam kako su oni poginuli, ali znam da su nađeni, trebalo je da ih ujutro pokupiti, recimo ja nisam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ne znate kako su oni poginuli. E sada, posle ovog napada, vi ste navodno bili zatvoreni u fabrici cipela 36 dana, je l' tako? To vi tvrdite?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: 45 dana bio sam zatvoren.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 45 dana. Pa, gde je ta fabrika cipela?
SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: U Prnjavoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko vas je tamo držao zatvorene?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, bio je rezervni sastav policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rezervni sastav policije iz Prnjavora. A je l' su vas tukli i maltretirali tada?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, jeste. Recimo najgori je bio vikend, petak, subota, nedelja kad dolaze s ratišta. Tad su nas napadali, tukli. Ne mene lično nisu, jer imao sam sreću, uvek sam bježao jer nas je bilo 387 ukupno. Nisu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, niko vas nije tukao?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Kao mene, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je l' neko stradao tu?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Nije niko stradao, ali su bili, recimo Alija Džinić, on je isto bio premlaćen, razbijene glave, recimo, dođe ti ovaj ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od vas trista i koliko je bilo kažete?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: 387.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, sad, molim vas u paragrafu 44 vi iznoscite jednu vrlo interesantnu tvrdnju, kažete ovako, ja citiram: "One noći kad su nas sve sakupili da idemo u pilanu čuo sam da su vojnici odveli tri žene u kuću Suada Zukanića i silovali ih". Jeste li izjavili da ste tako čuli?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja sam rekao da su navodno priče bile da su silovane. Međutim, šta u mojoj izjavi stoji to nije tačno, jer saznalo se da to nije tačno, da su one ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zato vas i pitam, jer već u sledećoj rečenici kažete: "Ja mislim da te žene nisu bile silovane već da su se upuštale u seks s vojnicima za novac. A da su tek onda, kada su ljudi shvatili šta rade, rekле da su silovane," je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' znate za slične slučajeve? Da su stupale u odnose za novac, a posle pričale da su silovane?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, to je tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U paragrafu 45 rekli ste da Veljka Milankovića niste poznavali pre rata, nego su vam drugi rekli ko je on, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, taj dan kad je bio napad na Lišnju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ovo se, dakle, ne odnosi na to da ste imali neko saznanje da je on imao neku reputaciju kriminalca, da je bio osuđivan i tako dalje. Niste znali ništa o tome ili jeste?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Nisam znao o tome ništa, ali kasnije sam čuo o tome da, je bio osuđivan, kasnije skroz, nakon možda godinu dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali ipak ste to saznali pre nego što se dali ovu izjavu?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što onda niste rekli da je imao tu reputaciju?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja ne znam da li bi to bilo potrebno da to govorim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tvrđite da niste znali ko je on, a pre nego što ste dali izjavu saznali ste da je bio kriminalac, ali to niste smatrali da je potrebno da kažete. Je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi takođe u paragrafu 47 tvrdite kako vam je poznato da je taj isti Milanković, posle zauzimanja stanice bezbednosti u Prnjavoru, bio uhapšen i odveden za Banja Luku, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko ga je uhapsio tom prilikom?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Uhapsili su ga specijalci iz Sarajeva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, uhapsila ga policija, regularna?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ostale koji su učestvovali s njim, šta se s njima dogodilo? Jesu li vlasti reagovale na bilo koga od sastava te paravojne formacije, osim njega? Ako su šefa, znači, uhapsili, valjda su brinuli i o ostalima. Šta se događalo, šta su vaša saznanja o tome?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, kasnije nije se čulo ništa dok nije opet bio pustit, ja nisam kasnije znao za tu paravojnu formaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde ste vi bili posle toga?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, bio sam u selu Ličine. To je pre bilo nego što će se dešavati to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a posle toga kada su vas pustili gde ste bila zatvoreni 45 dana, gde ste posle bili?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Kasnije nas je pustilo u Lišnju gde sam kasnije imao radnu obavezu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, svi ste posle toga pušteni i normalno živeli u svom selu, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, mi jesmo kasnije, ali ne svi. Jedan ih je broj ostao. Jedni su bili prebačeni na Tunjicu u Banja Luku pošto je tu isto Amidžić, i Mujendžić Nazif, nakon godinu dana je umro, a kasnije smo ovaj, imali radnu obavezu. A da smo bili slobodni, nismo, dolazilo je navečer, recimo, maltretiranje i tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste spavali kod svoje kuće?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, nekad sam spavao u kući, nekad na štali, tako da nisam smio na jednom mjestu spavati, jer ne znaš gdje ti može doći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je l' su došli po nekoga, je l' su ubili nekoga u vašem selu?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, dolazio je jedan Serbez, recimo susedno selo, traži novce, auta otuđivao i tako, i dolazili su nam jedne informacije isto što su nam pokupile traktore i ko je imao mašine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj što je dolazio tražio novac i kraq automobile, to je bio neki kriminalac?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, on je bio u vojsci, sad ko je bio, ja ne znam da li je kriminalac, ali verovatno da je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li ga poznavali?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, nisam ga ja poznavao, ali susjedno selo, to mi je jedan komšija rekao, to je taj Serbez i zna gdje mu je, pošto ja tu imam zemlju, ja ga nisam lično viđao nikako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako se zvao on?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Znam da su ga Serbez zvali i tako, ali dalje ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čije je to ime Serbez?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, da l' mu je to sad nadimak, al' uglavnom tako su ga zvali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Osim tog kriminalca koji je dolazio, je l' neko drugi dolazio da maltretira stanovnike sela?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, jeste dolazilo, tu su formacije dolazile svako naveče, tako da smo mi uvijek bježali, niko nije tu, pošto nismo imali struje, nismo imali ništa i tako da nisi smio na punktu biti. Čim malo mrak, bježi, snalazi se gdje znaš, bježi i tako to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, za sve to vreme jer stradao neko od meštana sela?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, nije u to vrijeme, ali kasnije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad je kasnije stradao neko?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, ja sam tad otišao, mislim da je to bilo 1993. godine tako sam čuo, jedan je išao ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To znači dalje ne znate. Niste bili тамо. Dobro, hvala.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Tapuškoviću.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časne sudije, ja mislim da je samo jedno pitanje ostalo nerazjašnjeno do kraja, a tiče se onog trenutka kada su pripadnici Teritorijalne odbrane u ono vreme, kako je svedok to objasnio, dobili oružje. Gospodine svedoče, vi ste rekli da je jednog momenta došlo do toga da su pripadnici Teritorijalne odbrane vašeg područja, 48 ljudi od čega je samo petoro Srba, dobilo oružje, je l' tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I kad ste bili ispitivani, oktobra 2001. godine, vi ste tada doslovce rekli, ja ne znam da li vi imate pred vama izjavu, ali da li se sećate da ste doslovce kazali tada: "Budući da sam bio pripadnik Teritorijalne odbrane, imao sam uniformu kod kuće". Dakle, to je bila kategorično tvrdnja vaša, je li to tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Pa, mi kad smo zaduživali oružje tad smo i dobili uniforme.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vam zato i kažem. Ovde ste bili vrlo kategorični i rekli ste da ste već uniformu imali kod kuće, pa ste dodali da ste toga dana dobili dva mitraljeza, da je došao kamion Teritorijalne odbrane, raspodelio puške, mitraljeze, za svakog onog ko je dobio pušku M-48, 30 metaka. Nigde niste spominjali ono što ste danas kazali da uniformu niste imali. Zar nije bilo pravilo da svi ljudi koji su bili u rezervi imaju kod kuća uniforme da za slučaj potrebe tu uniformu odmah imaju na raspolaganju, ovako kako ste rekli oktobra 2001. godine?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja nisam imao tu uniformu zato što sam ja bio u Derventu, pripadao sam jednoj četiri bestrajanjih topova zato sam onda, kasnije sam se odjavio i onda sam kasnije kad je bilo, vratio sam uniformu. Bio sam u Njemačkoj. Kasnije sam kad je trebalo to, da se odrede ti ljudi koji recimo alkohol ne troše i šta ja znam koji su kao malo već ozbiljniji da oni dobiju tu uniformu i oružje to.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, to sad tako objašnjavate, međutim, ranije ste bili kategorični. Da li to znači da oni koji su bili oficirskog

čina, toga dana dobili uniforme sa oficirskim oznakama ili su te uniforme imali kod kuće već?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: E sad to ne mogu reći za druge.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I samo, ako možete još reći, vi ste rekli ovde kategorično još ranije da ste puške zadržali, M-48, i da nikad od vas nisu tražili da predate puške Teritorijalne odbrane M-48, je li tako?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Da, nije do toga dana kada se desio napad na Lišnju.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali vi ste rekli da nikada niste vratili te puške.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ne, nikada nisam rekao da mi nismo vratili te puške nego mi smo, kad je Veljko Milanković psovao boga zašto to oružje nije prije pokupljeno, kad je video oružje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Molim vas, ja vam opet, i to je moje zadnje pitanje, predočavam ono što ste ovde kategorično kazali u ovom iskazu oktobra meseca, ovako piše na četvrtoj stranici, u trećem pasusu: "Nikad od nas nisu tražili da predamo puške Teritorijalne odbrane M-48." Je li to tačno ili ne?

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja sam mislio to da nisu nam do tada tražili ne da će se desiti to da nikad neće tražiti to oružje, na to sam ja mislio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste ovde kategorično tvrdili i ovde ranije da ste predali 100 snajpera, ali da ove puške nikada nisu vraćene.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: Ja se toga ne sjećam da sam tako rekao, da nikada nisu puške vraćene.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim da skrenem vašu pažnju na onaj deo vašeg iskaza u kojem ste rekli da ste čuli kako Milenković od jednog oficira JNA traži da neku artiljeriju povuče na Pavlovo Brdo. Gospodin Milošević je izneo tvrdnju da ste vi promenili identitet tog oficira, jer vam je to tako više odgo-

varalo. Molim vas da sada pogledate petu stranu vaše izjave, ja sam jednom žutom ceduljicom označio onaj pasus koji želim da pogledate. Dakle, nakon što pronađete rečenicu koju sam obeležio i koja govori o tom problemu, molim vas da je naglas pročitate.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: "Nedavno sam čuo da ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mislim da je to rečenica iza.

SVEDOK B-1610 – ODGOVOR: "Čuo sam kako Milanković pita oficira JNA da li bi dovezli višecjevni raketni bacač na Pavlovo brdo. Oni su se sa time složili, a na brdo postavili i bestrzajni top. S mjesta gdje sam stajao video sam na brdu i višecjevni raketni bacač i bestrzajni top".

TUŽILAC GRUM: Hvala. Nemam više pitanja za vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej?

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovo pitanje koje sam ja postavio nije se ticalo radnji nego identitet licinosti. U izjavi svedok govori o oficiru JNA, a ranije je rekao, citirao sam: "Obraćao se oficiru, ne znam ko je on, ne znam njegovo ime, u svakom slučaju bio je oficir," a onda na direktno pitanje onoga ko mu je postavljlo pitanja odgovorio je na pitanje da li misli da se radi o oficiru Vojiske Republike Srpske, odgovorio je da. Takođe možete da nađete u ranijim navodima. To je bila svrha moga pitanja, dakle.

SUDIJA MEJ: U redu. ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Mislim da je bolje da pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA MEJ: Gospodine B-1610, vaše je svedočenje za sada završeno, ali vas molim da nam i sutra ostanete na raspolaganju. Moram vas to zamoliti zbog ove greške do koje je došlo koja, naravno, nema nikakve veze sa vama,

ali, dakle, potrebno je da još noćas ostanete u Hagu (The Hague) i možda ćemo vas morati zamoliti da se vratite u sudnicu sutra ujutru i u tom slučaju ćete biti gotovi sa vašim svedočenjem nakon eventualnih dodatnih pitanja. Gospodine Miloševiću, vas molim da nam sutra ujutro kažete da li imate dodatna pitanja za ovog svedoka. Dakle, možete ovaj materijal da proučите večeras. Molim da spustimo zavese.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospođo Pek (Pack).

TUŽILAC PEK: Časni Sude, ja ću ispitivati sledećeg svedoka. Ali, pre nego što on uđe, ja bih želela nešto da kažem na privatnoj sednici.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

(privatna sednica)

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC PEK: Časni Sude, dok čekamo da svedok uđe u sudnicu, molim da se transkriptu prethodnog svedočenja i dokaznim predmetima koji idu uz transkript dodeli dokazni broj. Dakle to su tabulatori 1 do 5 u registratoru.

sekretar: To će nositi broj 533.

SUDIJA MEJ: Molim svedoka da pročita svečanu izjavu.

SVEDOK RAMIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite. Možda bismo mogli da podignemo i preostale zavese. Izvolite, gospođo Pek.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC PEK

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, molim vas kažite Sudu vaše puno ime i prezime?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ja sam Mustafa Ramić.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine Ramiću, da li ste vi već svedočili pred ovim Sudom u septembru 1999. godine?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC PEK: Časni Sude, ja će pročitati sažetak tog ranijeg svedočenja. Ovaj svedok postao je gradonačelnik Brčkog na izborima 1990. godine. Aktivno je učestvovao u osnivanju SDA u Brčkom. Svedok i njegov brat prisustvovali su prvom službenom sastanku SDA u Sarajevu 1990. godine i tamo postali članovi stranke. Svedok u svom prethodnom svedočenju objašnjava da je na izborima 1990. godine SDA bila druga stranka sa 23 mesta. SDP, odnosno, Savez komunista dobio je većinu mesta u opštinskoj skupštini. Oni su bili mešani po nacionalnosti, znači bilo je Bošnjaka, Srba i Hrvata. Nakon izbora SDA, HDZ i SDS osnovali su koaliciju. U izvršnom odboru bila su tri člana iz SDA, tri člana iz HDZ i tri iz SDS. Svedok opisuje različite položaje u opštinskoj vladi na kojima su Srbi, Muslimani i Hrvati učestvovali na osnovi pariteta. Na najvišem položaju bio je ovaj svedok. On je bio predsednik. Nekoliko meseci pre izbijanja rata vojska je delila oružje srpskom stanovništvu u selima u opštini Brčko. Otpriklike mesec ili dva pre rata u Brčkom se nalazio 300 ili čak 400 muškaraca koji nisu bili odatle. Svedok je u više navrata zvao komandanta JNA u vezi sa tim što se dešava. Takođe je otiašao da ga vidi, da ga pita zašto se tenkovi ukopavaju, a grupe sa mitraljezima razmeštaju po gradu. Posebno je bilo čudno to što se dalo uočiti da je većina tog oružja bila usmerena prema gradu. Komandant JNA odbio je da o tome razgovara. S vremenom na vreme rekao bi da se te aktivnosti sprovode isto tako i kao odbrana protiv upada stranih snaga iz Hrvatske. Svedok je predložio zajedničku jedinicu u kojoj bi bili Srbi, Hrvati i Muslimani, međutim taj je predlog odbijen. SDS je želeo da podeli grad. O tome se raspravljalo na jednom sastanku parlamenta 17. aprila 1992. koji je prenošen na televiziji. Stav SDA bio je da je to neprihvatljivo. U debati su učestvovali sve stranke, a zaključak je bio to da će se SDS dozvoliti da izdvoji deo grada i deo opštine i da ga nazove srpsku opština Brčko. Pre toga, početkom aprila, SDS je već proglašio srpsku opština Brčko. Već 1. maja 1992. godine kada su uništeni mostovi u Brčkom, više nije bilo ni jednog jedinog mosta kojim bi se moglo preći u Hrvatsku. U Brčkom su dignuta u vazduhu dva mosta, železnički most i most za pešake i vozila. Železnički most je uništen samo tri minute nakon mosta kojim je prolazio put. Eksplozije mostova uzrokovale su paniku u gra-

du. Svedok je naložio da se zaštiti most kojim prolazi put. Jedna grupa policijaca tamo je uspostavila punkt. Kasnije su oni rekli svedoku da su ljudi koji su digli most u vazduhu bili veoma dobro pripremljeni, da ih je bilo oko 20 i da su bili iz Srbije. Oni su zauzeli kontrolni punkt na mostu, zatim su čekali do jutra da aktiviraju eksplozive. U to vreme na mostu se nalazilo oko 150 ljudi, to su sve bili Bošnjaci. Nakon što su mostovi dignuti u vazduh, svedok je otišao, kako kaže u svom prethodnom svedočenju, da vidi komandanta garnizona u Brčkom u kasarni. Komandant je rekao kako će dovesti vojsku kako bi zauzela kontrolu nad važnijim tačkama u gradu. Rekao je da će se složiti sa tim da ne dovede vojsku u grad ukoliko svedok na televiziji uspe da smiri ljude. Svedok se složio sa time da se pojavi na televiziji. Tokom te emisije ljudi su zvali telefonom i rekli da vojska već ulazi u grad. U jednom trenutku, neki ljudi nazvali su iz lokalne Mesne Zajednice "4. jul" i rekli: "U ovom času armija puca na nas". Svedok je zamenika komandanta garnizona, koji se nalazio sa njim, pitao o čemu se radi, imajući u vidu da se vojska složila sa tim da ne uđe u grad. Program je prekinut i svedok je napustio televizijski studio. On smatra da bi bio ubijen da je ostao tamo. Na kraju je svedok otišao u Gornji Rahić, koji se nalazio u slobodnom Brčkom. Većinu vremena tokom rata proveo je tamo. Kad je počela pucnjava i kad je JNA, zajedno sa paravojnim formacijama započela napad, svedok je organizirao odbranu ostatka grada. Oni su uspeli u tome da kontrolišu deo grada i južne prilaze gradu. Svedok imenom identificuje uglavnom uglednije Bošnjake iz Brčkog, odnosno, uglednije pripadnike SDA koji su ubijeni prvog dana sukoba. U svom iskazu on govori o članstvu SDA i o strukturi stranke u Brčkom, kao i o pristalicama i članovima SDA koji su ubijeni. On na kartama identificuje delove grada u kojima su Muslimani bili u većini, a koji su okupirani 1. maja 1992. godine.

SUDIJA MEJ: Ovo je možda pogodan trenutak za pauzu. Gospodine Ramiću, mi ćemo sada da napravimo pauzu od 20 minuta. Molim vas da imate na umu da tokom ove pauze i eventualno sledećih pauza ne smete ni sa kim da razgovarate o svom iskazu sve dok se vaše svedočenje ne privede kraju. To se odnosi i na pripadnike tima Tužilaštva. A sada idemo na pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC PEK: Časni Sude, imam još nekoliko dodatnih pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA MEJ: Jeste li gotovi sa čitanjem vašeg sažetka?

TUŽILAC PEK: Da, završila sam.

SUDIJA MEJ: U redu, onda izvolite.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine Ramiću, komandant JNA, koga sam ja pomenula tokom čitanja sažetka vašeg svedočenja se zvao kako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Zvao se Pavle Milinković.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Da li znate šta je bio po činu?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Bio je potpukovnik jugoslovenske armije.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine Ramiću, u sažetku sam opisala i vaše obraćanje javnosti preko televizije u Brčkom. Ko vas je pratio tokom te emisije?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: To je bio kapetan Momčilo Petrović, pomoćnik komandanta za bezbjednosna pitanja.

TUŽILAC PEK: Hvala. Časni Sude, to su bile dodatne stvari koje sam želela da rešim i ovo je sve.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Ramiću, izbijanje sukoba na području opštine Brčko, vi ste dočekali na funkciji gradonačelnika Brčkog, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Predsjednika opštine, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Predsednika opštine. Dakle, u vreme izbijanja sukoba, vi ste bili najvažnija politička ličnost u Brčkom.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Maločas u iznošenju ovih podataka koji se tiču sažetka, objašnjeno je da je većinu, odnosno, najviše glasova u Brčkom dobio Savez komunista, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa onda ste se vi, dakle, SDA, SDS i HDZ-e udružili u koaliciju da njih srušite, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, posle toga ste se vi međusobno sukobili.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ne, to nije tako.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Vi ste, kao što navodite na drugoj strani u vašoj izjavi, maja 1990. godine na sastanku Stranke demokratske akcije u Sarajevu, kad je usvojen statut, zajedno sa svojim bratom Ibrahimom, postali funkcioner SDA, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Zapravo, mi smo posle tog sastanka bili u grupi inicijatora koja je formirala SDA u Brčkom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste jedan od osnivača SDA u Brčkom?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bili ste istovremeno i član Glavnog odbora stranke?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: To sam kasnije postao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Glavnog odbora za celu Bosnu i Hercegovinu.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da, ali to sam postao kasnije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste to postali?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: To je kasnije na kongresu, ovaj, koji je bio u, koliko se sjećam, u septembru mjesecu 1990. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, to je iste te godine, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Iste te godine, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada je prvi put izabran valjda Glavni odbor, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Jeste, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi ste, u stvari, bili član tog prvog izabranog Glavnog odbora Stranke demokratske akcije.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Ramić, uzimajući u obzir sve te vaše funkcije, vama su događaji prepostavljam u čitavoj Bosni i Hercegovini, posebno u Brčkom, veoma dobro poznati.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Pa, mislim da jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vaš brat, Ibrahim Ramiću, je na tom početku sukoba kad ste vi bili predsednik opštine, bio na funkciji predsednika vaše stranke u Brčkom, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A tada je u Brčkom konstituisan i HDZ-e, čiji je predsednik bio Mijo Anić?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je li tačno da je i načelnik Javne bezbednosti Brčko u vreme, mislim policije, u vreme izbijanja sukoba, bio Stjepan Filipović?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Jeste. Tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je on bio po nacionalnosti?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Hrvat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A komandir policije bio Zlatko Jačarević, Musliman, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: On je bio jedan od lica koja su, ovaj, bili na vršnim funkcijama u tadašnjem SUP-u, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Njegov zamenik je bio Ivan Krndelja, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Mislim da nije imao zamjenika, ali je Ivan Krndelj bio jedan od, rekao bih, ljudi od desetak takо, hajde da kažemo, vršnih ljudi iz SUP-a, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A Ševalija Tanić, takođe Musliman, bio je načelnik kriminalističke službe u Brčkom, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: On je da, bio, šef inspektora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi na, vi u svojoj izjavи navodite kako su dva ili tri meseca pre sukoba u Brčkom srpski pripadnici Teritorijalne odbrane podizali barikade i kontrolne punktove oko grada i na glavnim putevima koji su vodili u i izvan grada, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Zapravo, ne bih to tako rekao. To je uradila vojska. Ona je napravila punktove, dakle, kontrolne tačke, barikade svim pri-lazima gradu i oko grada. To je vojska bila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete ovako, citiram vašu izjavu: "Pored toga," to je poslednji pasus na petoj stranici: "Pored toga, možda dva ili tri meseca pre nego što su mostovi dignuti u vazduh, srpski pripadnici Teritorijalne odbrane podizali su barikade ili kontrolne punktove oko grada i na glavnim putevima koji su vodili izvan grada i u srpskim delovima grada". Prema tome, ja sam citirao vašu izjavu. Samo sam želeo da mi to potvrdite.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Zapravo moram dati jedno pojašnjenje. Ni-je postojala vidljiva i zasebna organizacija srpska Teritorijalna odbrana. Po-stojala je jugoslovenska armija u čijem sastavu je bila i ta, hajde da kažemo, srpska Teritorijalna odbrana vjerovatno, ta koju hoćete da nazovete, ali su bile i neke druge paravojne, ovaj, formacije. Ali u svakom slučaju, sve je bilo pod organizacionim i komandnim vođenjem jugoslovenske armije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, pošto nije bilo u to doba, što je i meni poznato, u celoj Jugoslaviji nije bilo nekakve srpske Teritorijalne odbrane, vi kažete srpska Teritorijalna odbrana podizala barikade. Zašto ste to onda tako rekli ovde u svojoj izjavи?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, to je, možda sam i tako rekao, ali je smisao ovaj koji sam sad rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako je to smisao, onda ...

TUŽILAC PEK: Časni Sude, možda bismo pred svedoka mogli da stavimo kopiju izjave ako će se nastaviti sa pitanjima u vezi sa tim paragrafom.

SUDIJA MEJ: Molim vas, uputite svedoka na taj pasus, gospodine Miloševićuu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Ramiću, to je poslednji pasus na strani 5 gde kaže: "Pored toga, možda dva ili tri meseca pre nego što su mostovi dihnuti u vazduh srpski pripadnici TO podizali su barikade ili kontrolne punktove oko grada i na glavnim putevima koji su vodili izvan grada i u srpskim delovima grada".

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Zapravo ovde je, sadā kada čitam, vidim da sam ja mislio na sasvim drugi smisao. Kad kažem pripadnici Teritorijalne odbrane, do tog momenta postojala je jedinstvena Teritorijalna odbrana Bosne i Hercegovine, a dakle, članovi srpski, srpske nacionalnosti iz te Teritorijalne odbrane su to radili zajedno sa vojskom. Dakle, ja nisam htio reći srpska Teritorijalna odbrana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi takođe navodite kako je JNA neposredno pred rat vršila naoružavanje srpskog stanovništva u okolnim selima, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi ste, kako to navodite, na strani 6, pošto vi svedočite na osnovu vaše pismene izjave, u petom pasusu predlagali formiranje višenacionalne jedinice, kao kompromisno rešenje koje bi obezbedilo mir na području Brčkog, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da i za to mogu da dam jedno objašnjenje ako mi časni Sud dopusti. Dakle, radi se o sljedećem. Pošto smo, pošto je potpuno vidljivo bilo da Jugoslavenska vojska, zajedno sa pomenutim različitim paravojnim organizacijama, islučivo srpskog nacionalnog sastava, vrši opkoljavanje grada, kontrole svih komunikacija i niz drugih aktivnosti koje su upućivale na moguće ratno zbivanje, na moje upite i zahtjeve potpukovniku Milinkoviću da objasni šta radi time i šta želi time i tako dalje i tako dalje, onda je on objasnjavao, zapravo u više navrata nije htio da mi da objašnjenje, ali je onda u jednom navratu možda, rekao da to radi radi even-

tualne opasnosti od napada. "Kojeg napada," na moje pitanje odgovorio je, "napada iz Hrvatske, od strane ustaša". Otprilike parafraziram taj njegov, dakle, govor. Pošto, naravno, to nije bilo tačno i pošto je želio da na određen način samo zakamuflira svoje aktivnosti, onda sam mu ja predložio: "Hajde da uradimo u tom smislu sljedeće, odbranimo grad sastavom jedinice koja ima sav nacionalni sastav i Bošnjaka i Srba i Hrvata," da napravimo jednu takvu jedinicu, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, gospodine Ramiću, zar nije JNA bila takva oružana sila koja je bila sastvljena od svih nacionalnosti, bar u to vreme?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ona je formalno bila prije i ja sam nekada bio član takve JNA, ali tog momenta, tih trenutaka, neposredno uoči ratnog zbijanja ona se je pretvorila u, može se reći, potpuno čisto nacionalno srpsku organizaciju, vojnu organizaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi molim vas, kao posledica svega toga, vi kažete da su pripadnici bošnjačkog i hrvatskog naroda počeli da napuštaju grad. Evo, skrećem vam pažnju na stranu 7, to je treći pasus, kažete: "Pripadnici bošnjačkog i hrvatskog naroda počeli su da napuštaju grad usled prevelike zabrinutosti da će doći do rata. Želim da dodam i to, da je sredinom aprila veliki broj Srba napustio određene delove grada. To je shvaćeno kao još jedan dokaz da se Srbi spremaju za rat". E sad mi, molim vas, gospodine Ramiću, ja sam vam citirao ceo ovaj pasus, dakle, vi govorite o tome da stanovnici Muslimani i Hrvati napuštaju grad i da je to usled prevelike zabrinutosti da će doći do rata. A isto to kažete da čine i srpski stanovnici, ali to shvatate kao još jedan dokaz da se Srbi spremaju za rat. Objasnite mi, kad napuštaju Muslimani i Hrvati, to ne znači da se spremaju za rat, a kad napuštaju Srbi, to je još jedan dokaz da se oni spremaju za rat. Na koji način vi istu pojavu kod različitih nacionalnosti različito tretirate?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ovaj opis koji ste citirali možda nije sretno koncipiran. U stvari, objašnjenje je sljedeće. Izvjesno vrijeme primjećeno je da, dakle, građani srpske nacionalnosti, napuštaju grad. Jednostavno dešavalo se da preko noći napuštaju i sutradan ustanovimo da nema određenih ljudi, da su oni otišli, oputovali i tako dalje. To je trajalo, dakle, izvjesno vrijeme, možda mjesec dana i bilo primjetno, ne od strane mene ili drugih funkcionera tadašnjih općine, nego od građana, svih ostalih i počelo se o tome i pričati, zašto pripadnici srpske nacionalnosti, građani grada Brčkog,

napuštaju grad. Imajući u vidu dešavanja koja su se u to vrijeme zbivala u širem regionu pa i bliže Brčkom, na primjer pominjem Bijeljinu, pominjem Zvornik, napominjem Bosanski Šamac i niz drugih stvari. Imajući u vidu da je prije toga rat duboko već zagazio na području Hrvatske, bilo je logično zaključivanje da, dakle, građani srpske nacionalnosti imaju obavjest da će se nešto ružno desiti. O tome se pričalo po gradu. To nije bila nikakva politička instrukcija ili, ne znam ja, pamflet. Narod je sam došao do tog zaključka. Narod je samoinicijativno, dakle, pripadnici i bošnjačke i hrvatske nacionalnosti, takođe počeo polako svoje članove porodice da odvlači iz grada, iseljavaju. To je to što se dešavalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, upravo u tome i jeste stvar. Vi govorite da i Muslimani i Hrvati i Srbi napuštaju grad, s tim što kad ga napuštaju Muslimani i Hrvati, to pripisujete zabrinutosti, a kad ga napuštaju Srbi, to pripisujete njihovim pripremama za rat. Je l' vam se to čini logičnim, gospodine Ramiću?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Mislim da je vrlo logično, gospodine Miloševiću slijedeće objašnjenje. Iz dijela iz grada polako nestaju građani srpske nacionalnosti iz nama nepoznatih razloga i to se dešava izvjesno vrijeme. U isto vrijeme dešavaju se pojave ratnih zbivanja i zločina i dopiru, vijesti dopiru do grada Brčkog i do građana tamo negde i svime je poznato ko to radi i ko čini. Reakcija otprilike građana ostalih nacionalnosti bila je "i ovdje u Brčkom priprema se isti scenario, ista zbivanja, daj da mi se pobrinemo za svoje članove porodica i daj da se maknemo u neko sigurnije područje". To je otprilike smisao ovog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako je to smisao onda možemo da idemo dalje. Najzad, rat na području Brčkog je započeo kada su, kako vi kažete, dignuti u vazduh mostovi, je l' tako kažete?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da, to je bio inicijal početka rata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vrlo dobro. Najpre mi odgovorite, molim vas, vi svakako znate gde se u Brčkom nalazi Mesna zajednica Mujkići, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da se na području te mesne zajednice, na putu Brčko - Lončari, u vreme pred izbijanje sukoba nalazilo privatno preduzeće "Mibo", brčanska ciglana?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da, postoji, ali ne privatno preduzeće. "Mibo" je bila, recimo, ovaj, državno preduzeće, recimo, do tada i ciglana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, tu je bilo i neko "DD PSC", je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Jeste, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je 1991. godine u neposrednoj blizini servisa za remont privrednih vozila, na toj lokaciji, ispod nivoa zemlje izgrađeno strelište?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ne, to mi nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da, da, da, samo trenutak. Radi se o ovaj, samo trenutak, radi se o, možda mislite na strelište, na udruženje, streljačko udruženja grada Brčkog, dakle, jedne oficijelne organizacije, sportske organizacije koje je imala tu, ali to nije bilo strijelište bojevom municijom, to je bilo strijelište za ono što su, ovaj, koristili u sportskom natjecanju, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je tačno da su mesecima pre izbijanja sukoba na području Brčkog upravo Muslimani iz ove mesne zajednice Mujkići, kao i sa drugih područja Brčkog dolazili u to strelište radi obuke u gađanju iz automatskog i drugog naoružanja?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ma, molim vas, to nema veze sa istinom. Odakle nekom automatsko naoružanje? Pa, to je bilo u samom gradu, takva jedna pojавa bila bi primjetna svakome, a najpre policiji i tako dalje, tako da bi u tom slučaju sigurno reagirala policija, bio bih i ja kao gradonačelnik obavješten o tome. Mislim da to nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, mislite da nije tačno. A da li vam je poznato ko je Feljto Mensur iz Brčkog?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: On je poznati sportista bio, bokser, karatista.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' on bio jedan od instruktora obuke na tom mestu?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ne, nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a ču vas zamoliti da pogledate jednu službenu zabelešku, to je Stanica javne bezbednosti Brčkog, ona se odnosi na saznanja o aktivnostim SDA i HDZ-a u mesnoj zajednici Mujkići i samo ču vam pročitati jedan mali deo te zabeleške, kaže: "Naime, DD 'PSC', to je što ste rekli da je tu postojalo, "smešteno u Mesnoj zajednici Mujkići iza benzinske pumpe na putu Brčko - Lončari, a veže sa firmom "Mibo" i brčačkom ciglanom, a od reke Sava udaljeno oko 200 metara, u sklopu preduzeća nalazi se novoizgrađeni objekat preduzeća privrednih vozila sa ogromnim magacinskom prostorom ukopanim u odnosu na nivo zemlje. Od zaposlenih smo saznali da je pomenuti magacinski prostor korišćen od strane Zelenih beretki kao spavaonica i kuhinja, pošto je u istom pronađena velika količina čebadi, dušeka, kreveta, kao i kompletna kuhinja i tako dalje. Pored magacina nalazi se izgrađeno streljište za koje smo dobili podatak da je naročito zadnjih meseci, pre uzbijanja ratnih sukoba, korišćeno za obuku u gađanju pešadijskim naoružanjem. Uočeno je da veće grupe Muslimana iz grada kao i iz mesne zajednice Mujkići dolaze poslije 15.00 na gađanje, a kada ih neko upita šta rade, odgovarali su da to, navodno, lovci uvežbavaju gađanje". Da li ...

SUDIJA MEJ: Koji je datum na tom dokumentu iz kojeg vi čitate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovaj datum dokumenta je 7. novembar 1995 godine, službena zabeleška Stanice Javne gežbednosti iz Brčkog. Pa molim da, ima i pečat gore, Opštinski skretarijat, prepostavljam za unutrašnje poslove, opština Brčko. Evo ovaj drugi markirani pasus, pogledajte, ja bih želeo da se to priloži kao dokazni predmet.

SUDIJA MEJ: Dajte da prvo svedok vidi taj dokument.

SVEDOK RAMIĆ: Ovo je prvi put da ovako nešto vidim i tako nešto čujem. Prva stvar. Druga stvar, ovaj dokumenat nosi dakle pečat posle rata, 7. novembar 1995. godine, to je već završen rat, znači nekakav dokumenat retroaktivno, očigledno isfabricirani izmišljen dokumenat. Dokaz da to ne može biti tako je prosti objašnjenje da taj dakle, dio grada o kojem vi govorite

je multietničkog sastava, u njemu ima i Hrvata i Bošnjaka i Srba, da se tako nešto dešavalo, sigurno bi, ovaj, dijelovi, organizovani dijelovi vlasti, bilo policije, bilo nekavih inspektorskih ili sličnih službi na kraju krajeva i vojske, sigurno bi za to znali. Na kraju krajeva, vojska je imala neprekidno nekakve svoje patrole koje su hodale, išle ovamo-onamo i morale su tako nešto naći. Za ovo prvi puta čujem i vidim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je službena beleška koja govori o aktivnostima pred početak, pre početka izbijanja sukoba.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ma, gospodine Miloševiću ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ona je napravljena posle i tu datum stoji ...

SUDIJA MEJ: Dozvolite da svedok odgovori.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, poslije rata možemo praviti kakvih hoćete službenih zabeleški o tame šta je bilo i kako je bilo. Ja sada, vraćam se u vrijeme neposredno prije ratnih sukoba, to znači pre 1. maja 1992. godine, negiram bilo kakvu istinitost vezanu za ove opise i ovaj dokumenat. Da je išta od ovoga istina bilo, onda ne samo ja kao gradonačelnik znao, znala bi to i vojska, znala bi to i policija. Ni od jednih, ni od drugih nikada do ratnog sukoba tako nešto nisam čuo.

SUDIJA MEJ: Molim da dokument dobije broj.

sekretar: To je dokazni predmet Odbrane broj 179.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja imam ovde, gospodine Ramiću, još jednu službenu zabelešku koje je još ranije negde u oktobru mesecu napravljena, i kaže: "U Maoči je pre izbijanja rata, 1. maja 1992. godine napravljena nova ratna bolnica koja je opremljena sa uređajima i lekovima iz brčanske gradske bolnice. Akteri te aktivnosti bili su dr Ibrahim Ramić, predsednik Stranke demokratske akcije," to je vaš brat, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Doktor Trumić Zijad, direktor gradske bolnice i doktor Ahmetović Smail, internista. Ramić Mustafa, predsednik SO

Brčko, doktor Pitić Fadil i drugi. A pre toga je bio u Mesnoj zajednici "Stari rasadnik" zakazan zbor građana na kome je bila samo jedna tačka dnevnog reda, a to je način naoružanja Muslimana u toj Mesnoj zajednici. Neko od starijih ljudi muslimanske nacionalnosti pitao je: Protiv koga ćemo se mi boriti, kad postoji vojska, JNA? Tada je predsedavajući odgovorio da se sada Muslimani moraju naoružati za borbu protiv Srba. Tom zboru je prisustvovao i nepozvani Ilić Žiko koji je nakon kraćeg vremena morao da napusti." I on je ovu informaciju dao. Je l' to tačno ili nije, gospodine Ramiću?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Nije tačno, ništa nije tačno. Šta je pitanje, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa pošto je ovo službena zabeleška policije u Brčkom, moje je pitanje je li ovo i u vezi sa tim sastankom u Mesnoj zajednici "Rasadnik" i u vezi sa tom bolnicom u čijoj ste organizaciji i vi učestvovali pre izbijanja sukoba, dakle u pripremi za izbijanje sukoba, tačno ili nije?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ovako. Što se tiče tog sastanka u mjesnoj zajednici "Stari rasadnik", mogu da dam sljedeće objašnjenje. Prije ratnog sukoba, 1. maja, dešavale su se određene stvari, a između ostalog nastupio je SDS, to se dešavalo i u zadnjih 10 dana prije rata, znači, poslednjih 10 dana mjeseca aprila 1992. godine u kome su oni od nas tražili da formiraju srpsku opštinu Brčko. To je bio, rekao bih jedan potez koji je značio podjelu grada, koji je dalje značio da dolazi do uspostavljanja nekakvih granica, koji je dalje značio, do odrijeđenih razdvajanja, napetosti i, dakle, situacije koja može da proizvede ratni sukob. Naravno da to niko normalan to ne bi htio da prihvati, to je jedna stvar. Druga stvar, ja malo, časni Sude, dopustite mi da objasnim malo ovo da bih odgovorio na ovo pitanje. Druga stvar, mi smo postavili pitanje, dakle, sastanak je bio na kome su bili predstavnici SDS-a, ali su bili predstavnici opštinskih struktura, dakle, ne samo nas Bošnjaka, u kome su oni iznjeli taj svoj zahtijev. Na naše pitanje, moje lično pitanje "kako mislite podijeliti grad u kome se nalaze u 90 posto gradske površine izmješani sastoje", "ne, mi imamo mi svoju viziju" i, otprilike shvatilo se da SDS želi da otprilike 70 posto površine grada, a u svakom slučaju, dakle, centar grada, ekonomski, privredni dio i industrijsku zonu uključi u to. Naravno da je to bilo sasvim neprihvatljivo bilo kome jer, rekao sam malopre, ne radi toga što će se dopustiti stvaranje srpske opštine, nego što iza toga slijedi ono što sam malopre opisao, razdvajanje, razgraničenje, napetost i potencijalni sukob.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali, nisam vas to pitao ...

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Jeste, želim da odgovorim, gospodine Miloševiću. Iz tog razloga ja sam održao niz odgovarajućih sastanaka sa predstavnicima, dakle, sa nekim autorativnim predstavnicima gradskog stanovništva, u ovom slučaju mislim i bošnjačke i hrvatske, i otprilike zaključak je bio da ukoliko nećemo ratni sukob, da moramo prihvati taj njihov zahtjev. Jedan od sastanaka koji je uslijedio vezano za to što sad pričam bio je i sastanak na "Rasadniku", u "Rasadniku". Na kraju krajeva, odakle i taj pripadnik srpske nacionalnosti na tom sastanku, ukoliko smo mi željeli samo nešto interno, bošnjačko ili esdeavosko da riješavamo. I sam njegov dolazak, ja sam to znao i mislim da je bilo još i drugih pripadnika tu, je značio da mi hoćemo da popričamo sa građanima šta da radimo o tome. Tu smo raspravljali hoćemo li prihvati, dakle, taj njihov zahtjev, a nikako nije bilo priče o naoružanju, o tome kako ćemo se i gdje ćemo se boriti. To je što se tiče tog sastanka. Znači, izmišljena je priča o tome da je na tom sastanku bilo razgovora o ratu, o naoružanju i slično. Što se tiče bolnice u Maoči, moram da vam kažem da je bolnica u Maoči formirana u toku rata, nakon početka ratnih sukoba i nakon ogromnoga broja ranjenih ljudi i tokom ratnih aktivnosti ili, ovaj, izbjeglih iz grada, a pošto je bolnica u gradu, u području koji nazivamo slobodni dio opštine Brčko nismo imali bolnicu. Bilo je logično da formiramo neki stacionar, nešto u vidu bolnice. I ta bolnica je jednostavno bila stacionar u mjesnoj školi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Ramiću, pošto je me ni vreme ograničeno, ja vas molim da odgovorate samo na moja pitanja. Ako budete želeli da nešto drugo govorite, vi možete da tražite za to odborenje. Dakle, je li tačno da je tema toga zabora u Mesnoj zajednici „Stari Rasadnik“ bila naoružavanje Muslimana i borba protiv Srba? Da ili ne?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Nije bilo tačno da je tema bilo naoružavanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja vas molim da primite ovo kao kao dokazni predmet, ovo je službena zabeleška državnog organa pa ćete proceniti šta je. Da idemo dalje...

SUDIJA MEJ: Pre nego što krenemo dalje, prvo molim da se dokument preda svedoku. Odakle dolazi taj dokument, gospodine Miloševiću? Koji državni organ ga je potpisao?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Državni organ je Ministarstvo unutrašnjih poslova, stanica Javne bezbednosti Brčko.

SUDIJA MEJ: A datum?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: 18. oktobar 1995. godine.

SUDIJA MEJ: U redu. Molim da se dokument pokaže svedoku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I odnosi se na vreme pre izbijanje rata 1. maja 1992. godine.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ovo prvi puta vidim. Do sada nisam to viđio i smatram to potpuno netačno i izmišljeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, doći ćemo i na nešto što, pretpostavljam, nećete moći da osporite. A recite mi ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak da dobijemo dokazni broj.

sekretar: D 170.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno, gospodine Ramiću ...

SUDIJA MEJ: Molim da se dokument pokaže i Tužilaštvu. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno, gospodine Ramiću, da ste u Maoći i Gornjim Rahićima, kao čelni ljudi SDA, smestili daleko pre izbijanja sukoba ratno predsedništvo? Je l' to tačno ili nije?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste formirali ratno Predsedništvo u Brčkom?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Nije postojalo ratno Predsjedništvo u Brčkom. postojao je Savjet za narodnu odbranu, to mislim, gospodine Miloševiću, vjerujem da znate da je takav, takva struktura vlasti bila prije rata, dakle, postojao je Savjet za narodnu odbranu u čijem sastavu sam bio, na čijem čelu sam bio ja kao predsjednik opštine. Ali u tom sastavu bio je i ko-

mandant garnizona, potpukovnik Milinković, komandant štaba Teritorijalne odbrane, Milisav Milutinović, predsjednik Izvršnog odbora opštine Brčko, Pero Marković i tako dalje. Dakle, sastav koji je imao jedan multinacionalan, ovaj, sastav, u kome je bilo i Bošnjaka i Hrvata i Srba. To je bilo do ratnog sukoba 1. maja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kad ste vi napravili svoje ratno Predsedništvo?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ratno Predsjedništvo ili krizni štab, radi se o istom, mi smo formirali nakon početka rata, to jest, poslje 1. maja, nakon onih zbivanja koji su se dogodili u gradu kada je agresor okupirao grad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, koliko je od Brčkog do, do Broda?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Brod je periferni, dakle ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od Brčkog do Bosanskog Broda?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Do Bosanskog Broda?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Pa, tačno ne bi' mogao reći, ali ima nekih vjerovatno osamdesetak kilometara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li vam poznat događaj upada hrvatskih snaga na područje, to je selo Sjekovac i druga, te je pobijen jedan veliki broj Srba? Mnogo pre ovih događaja u Brčkom.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Znam za ratna zbivanja, ali to što pričate nije mi baš tako poznato i ne znam detalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A šta znate o tome? Ne znate ništa, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Znam da je bilo ratno dešavanje i znam da je, ovaj i armija, dakle Jugoslovenska armija zauzimala pozicije, a znam takođe i da je, mislim, hrvatska u tom periodu, strana formirana u Hrvatskom vjeću odbrane takođe, ovaj, zauzimala svoje položaje. Da je došlo do sukoba u tom području, to znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li tačno da su Srbi koji su živeli na području ove Mesne zajednice "Stari Rasadnik" čak nekoliko meseci pre izbijanja sukoba morali da napuštaju svoje domove?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ne, nije tačno. Kakav bi razlog bio da oni to urade?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kažete ne i idemo dalje. A da li vam je poznato ko je Zundo Omer? Da li ste čuli za ime tog čoveka?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da se sjetim tog imena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo ja ću vam pročitati jednu službenu zabelešku koja je napravljena 21. novembra 1991. godine. Kao što vidite, nekoliko meseci pre izbijanja sukoba. Piše: "21. novembra 1991. godine vršeći redovnu službu na punktu Savski most, zaustavili smo Zundo Omera, sina Hasana, rođenog 1948. godine iz Gunje, koji je iz Gunje u Brčko vozio ručna kolica. Prilikom kontrole i pregleda robe pronađeno je deset komada automatskih pušaka "Kalašnjikov" (Kalashnikov), tri puškomitrailjeza, 20 ručnih bombi i 1.600 komada pištoljskih metaka kalibra 7.62," i onda dalje objašnjava ko je trebalo da ga sačeka i šta je trebalo da uradi, a gore kaže da je službena zabeleška sačinjena u prostorijama SUP-a Brčko, 21. novembra od strane milicionara Omerović Mirsada, kao što vidite Musliman, i Smailefendić Jaska, povodom otkrivanja oružja na punktu Savski most. I zabelešku napisali i potpisali Omerović Mirsad i Smailefendić Jasko, stanica milicije Brčko, ima svoj broj 1338/91, a datum 21. novembar 1991. godine, dakle, "10 automatskih pušaka "Kalašnjikov", tri puškomitrailjeza, 20 ručnih bombi, 1.600 metaka". Je li vam to poznato? Vi ste bili već tada predsednik opštine, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Čuo sam za taj slučaj ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo, možete da pogledate ovo i to takođe prilažem kao dokazni predmet i skrećem vam pažnju da je to znači novembar 1991. godine, a sukob je, kako kažete, izbio 1. maja sledeće godine.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Želite li moj komentar? Dakle, čuo sam za to ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, pitao sam vas da li poznajete Zundo Omera ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak. Morate da govorite jedan po jedan. Prvo dopustite svedoku da pogleda dokument. Ukoliko imate nešto da kažete o njemu, možete.

SVEDOK RAMIĆ: Da, ali u ovom dokumentu piše takođe sledeće: "Nakon prolaska navedenoga oružja i razgovora sa Zundo Omerom, saznali smo da je isti namjeravao prevesti oružje preko mosta, gdje bi ga dočekali Lovrić Blaško, Franjić Drago i Zečević Marin iz Zvornika, koje im je on bio dužan oružje prevesti preko mosta jer su mu isti za tu uslugu platili 200 maraka. Naime, njih trojica su ga trebala dočekati sa vozilom bučkom gdje bi im on predao oružje", to je puna informacija ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je bilo moje ...

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedoku da završi. Morate da mu dopustite da završi.

SVEDOK RAMIĆ: Hoću da kažem da mi je ovaj slučaj poznat. Zapravo, policija mi je u tom periodu rekla da je to, ovaj, tako se desilo, međutim, to nije bio sistem naoružavanja građana grada Brčkog, pošto vidite, radilo se o švercu oružja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, to je bilo moje sledeće pitanje: da li ste tada kao predsednik opštine bili upoznati da je to naoružanje taj Zundo trebao da isporuči izvesnom Blašku Lovriću, Dragi Franjiću i Marinu Zečeviću iz Zvornik, je l' tako?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ja se toga ne mogu tačno tih svih detalja sjetiti, ali ono čega se sjećam bilo je da se radilo klasičnom švercu oružja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, švercu oružja u Brčkom. Pa, jesu to Srbi švercovali oružje?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ne, švercu oružja iz područja Hrvatske u područje Bosne i Hercegovine. Mi tada nismo, ja tada nisam dobio obavijest gdje je konačno to oružje trebalo završiti, ali očigledno ovaj čovjek koga spominjete bio je samo prenosilac oružja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz Hrvatske u Bosnu i Hercegovinu?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kome je trebalo da da ovo oružje, evo ovome Blašku Lovriću, Dragi Franjiću i Marinu Zečeviću iz Zvornika?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Pa jeste, ovoj grupi, tako piše. Ja vjerujem da je ovo tačno. Ovaj dokument da je tačan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Vrlo dobro.

SUDIJA MEJ: Molim broj.

sekretar: D 181.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mogu li da nastavim, gospodine Mej?

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi da li vam je kao predsedniku opštine bilo poznato da su radnici stanice milicije Brčko, Mirsad Omerović i Šefik Isanović 10. novembra 1991. godine, znači 10. novembar 1991. godine, oba policajca su Muslimani, na punktu Savski most, zaustavili putničko vozilo Jugo 45, registarska oznaka OS 149-068, kojim je upravljao izvesni Radoslav Ivanić, koji je bio u društvu sa Vučićević Vinkom, Gašparević Željkom i Terzić Antunom, svi iz Županje i Babine Grede u Hrvatskoj, je li znate o tome nešto?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ne, ne mogu se sjetiti toga. Ne mogu se toga sjetiti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A tada su zaplenjeni pištolji, puške, sniper-prigušivači, bombe, 18 kilograma eksploziva. Naglašavam ovaj podatak, 18 kilograma eksploziva, trolinski meci u pakovanju od po 200 grama, plus 1.100 grama eksploziva "Vitezit", tri diverzantska vremenska upaljača, pištoljski meci i tako dalje. Evo, ovde vam je službena zabeleška od 10. novembra 1991. godine, koja je sačinjena u stanici milicije u Brčkom i potpisali Omerović Mirsad, Musliman po imenu i prezimenu, i Hasanović Šefik, takođe Musliman, i u njoj je sve ovo opisano, uključujući, znači, 7 detonatora, kapsle sa štapinom, klješta. Znači, pored ovih, pored ovog oružja i eksploziv sa svom opremom za izazivanje eksplozije i rušenje objekata. I onda ima ko se sve nalazio u vozilu. Pitao sam vas, ne znate ništa o ovome. Evo pogledajte ovu službenu zabelešku. Jeste obavešteni o tome?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ne, ne toga se ne sjećam. Volio bih da vidim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo izvolite. Ima i svoj broj i datum i potpis.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Prvi put vidim ovo i ne sjećam se te informacije, međutim, časni Sude, htio bih da dam jedno objašnjenje. Molim vas da imate u vidu, dakle, policajci koji su sprječili ovo, u obadva dokumenta su bile bošnjačke nacionalnosti. Tome pridodajem da jedan od njih iz prethodnog dokumenta pod imenom Smailefendić Jasko, odnosno Jasmin, je u toku rata poginuo na strani, dakle, Armije BiH. Dakle, hoću da kažem da nije bilo logično da postoji sistem naoružavanja građana i da je u tome učestvovala neka organizovana, dakle, snaga politička ili državna ili nešto slično, da se ustvari radilo o klasičnom švercu oružja. To je period jakih, snažnih ratnih zbijanja u neposrednoj blizini u Hrvatskoj. Imajte u vidu da je Brčko na granici i da smo mi mjesecima, čitavo to vrijeme slušali i osluškivali grmljavinu i pucnjavu, po noću se je vidjela, vidjeo plamen borbi i tako dalje. Dakle, da je takva atmosfera bila da nije čudo da se pojavljivao i takav šverc oružja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, i ja ču ...

SUDIJA MEJ: Čekajte, pre nego što nastavimo da dobijemo dokazni broj za ovaj dokument.

sekretar: D-182.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A i ja hoću da naglasim da su, a to sam naglasio kad sam vam čitao, to da su policajci Muslimani i da su zaplenili oružje švercovano iz Hrvatske u Bosnu i Hercegovinu, a to što vi gorovite, govori samo o tome da ti ljudi nisu umešani a ne da nije organizovano, jer vidite kako ide jedno za drugim.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ja hoću ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada, ti ljudi nisu naravno umešani, inače ih ne bi hapsili. E sada, je li vam poznato, pošto kažete da vam ovo nije poznato, kao predsedniku opštine bi vam moralo biti poznato jer je vrlo važno, da su toga dana 10. novembra 1991. godine, upravo ta navedena lica nameravala da na železničkoj stanici Brčko izvrše diverzantski napad, da

dignu u vazduh vojni transport, o čemu govorи i dokument policije Brčko. Protiv navedenih lica je podneta krivična prijava, sva ova lica su navedena, sva ova lica su navedena, pa onda se kaže: "U nameri", samo citiram deo, "da te iste noći navedeni eksploziv upotrijebe tako što će isti postaviti na željezničku kompoziciju na željezničkoj stanici Brčko, na kojoj je bio natovaren vojni transport, ali u toj namjeri nisu uspjeli, pošto su oko 23.00 zaustavljeni na punktu kod Savskog mosta u Brčkom, gdje je izvršen pretres i navedene stvari pronađene, iz čega proizilazi da su počinili krivično djelo" i tako dalje, i načelnik stanice javne bezbednosti Stjepan Filipović. Ovo je krivična prijava javnom tužiocu u Brčkom, data 10. novembra 1991. godine. Dakle, namera dizanja u vazduh vojnog transporta na željezničkoj stanici Brčko. Je l' to vama poznato ili nije s obzirom na to da ste tada bili predsednik opštine?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Takvo objašnjenje nisam dobio kako ga vi sada meni čitate, ali ja bih dodao sljedeće. To istovremeno dokazuje aktivnost vlasti Brčkog u tom periodu da sprječi bilo kakvo uvoženje, rekao bih, razloga za nestabilnost, sukobe, napetosti i tako dalje i tako dalje. Upravo time, sa ovim dokumentom, videći o ljudima, policajcima i govoreći o Stjepanu Filipoviću kao načelniku policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govorim o ovome šta se dešavalо, a to što su policajci uradili, to ima je dužnost. A ovde je reč o diverziji. Molim da se ova krivična prijava kao dokument od novembra 1991. godine isto tako da se uzme ...

SUDIJA MEJ: Prvo neka svedok pogleda taj dokument, da vidimo da li on ima neke komentare o njemu.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ja nisam imao prilike da vidim ovaj dokument. Prvi put ga vidim i smatram da je policija, imajte u vidu, na čelu sa ovim načelnikom Stjepanom Filipovićem, upravo sprovodila onu našu političku namjeru, želju da u području Brčkoga ne dođe ni do kakvih sukoba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Ramiću, ja verujem da je policija tada još uvek sprovodila zakon, a ne vašu političku nameru i želju, jer je postupala po zakonu, a ovde se radi o diverzijama. Dobro, a da li vam je poznato da je jedan od okrivljenih ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak. Ne možete da iznosite ovakve komentara kad treba unakrsno da ispitujete. Optuženi je izneo tvrdnju da je Filipović sprovodio zakon, a ne vašu političku volju. Dakle, budući da je optuženi izneo tu tvrdnju, vi sada imate, gospodine Ramiću, pravo da na nju odgovorite ako želite.

SVEDOK RAMIĆ: Htio sam reći sljedeće. Mislim da gospodin Milošević po-kušava da nam dokaže kako smo mi stvarali uslove za nastanak ratnoga sukoba time da smo bili svedoci i učesnici naoružavanja. Na kraju krajeva, tako je to spomeno sa onim pomenutim sastankom u "Starome Rasadniku". Ja sam htio da odgovorim da politička vlast, državna vlast u tom periodu, u svakom slučaju, borila se i zalagala se da sproveđe zakon a i politička želje svih ljudi na vlasti, multietničke vlasti u tom periodu, bila je to isto. Dakle, politička i zakonska, dakle, ista, ovaj, saglasna želja.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Dobro, mogu li da nastavim, gospodine Mej?

SUDIJA MEJ: Da. Ali prvo molim dokazni broj za ovaj poslednji dokazni predmet, policijski izveštaj.

sekretar: D 183.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Da li vam je poznato da je jedan od okriviljenih, Radosav Ivanić, dao izjavu da je sa ostalima trebalo da postavi eksploziv na taj vojni transport na koji su bili natovareni topovi i guseničari, odnosno teška vozila, oklopna vozila i tako dalje, koja su trebala da budu prebačena za Srbiju? To je bio taj vojni transport na železničkoj stanici.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Mislim da nikakav vojni transport iz Brčkog nije odlazio za Srbiju, obrnuto, svi vojni transporti dolazili su u Brčko. Takva se dešavanja, ovaj, nisu zbivala. Nije mi poznato za to ime, a ja imam još i dodatno objašnjenje i pitanje, u stvari, odgovor da li tvrdite da među tim pripadnicima nije bilo ni jednog srpske nacionalnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Među kojim pripadnicima?

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Tim koji su ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dizali u vazduh vojni transport.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Koji su imali takve namjere?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Uopšte ne ulazim u to. To svakako je bilo upereno protiv JNA, a po ovim, po ovim prezimenima ili su Hrvati ili Muslimani, koliko vidim.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ja nisam siguran da su sve Hrvati, ja hoću da kažem da nije postojala nikakva vojna kompozicija koja je odvlačila vojni materijal iz Brčkog u Srbiju, nego se samo u obrnutome smislu dešavalo, to jeste vojni materijal, vojni kontingenti, vojska je dolazila u Brčko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, taj vojni transport koji je stajao na stanici spremjan da ode odatle, bi valjda bio istovaren da je dolazio. Valjda je jasno, gospodine Ramiću, da vi kad govorite o nagomilavanju oružja JNA oko Brčkog u proleće 1991. godine, govorite potpuno suprotno od zvaničnih podataka koji govore da je još 1991. godine teško naoružanje vojnim transportima izmeštano iz Brčkog ka Srbiji. Evo ovde imate službenu zabelešku, to je sastavljen nakon obavljenog razgovora sa Ivanić Radosavom, Opština Osijek, nastanjen u Opštini Osijek i tako dalje, "na okolnosti izvođenja terorističke akcije na železničkoj stanici u Brčkom".

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: Ja tvrdim da je vojni materijal i vojna oprema i oružje samo dolazilo u Brčko, da iz Brčkog u pravcu Srbije ništa nije odlazilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, vi ste maločas rekli kad sam vas pitao za ovo presretanje i zaplenu, da o tome niste znali ništa, ali sad, sad kao da znate.

SVEDOK RAMIĆ – ODGOVOR: To nije tačno, gospodine Miloševiću. Vi ste maloprije pitali da li ja znam za taj slučaj, a sad me pitate da li je vojni materijal odlazio iz Brčkog za Srbiju. Ja na to odgovaram.

SUDIJA MEJ: U redu, sada je vreme da završimo raspravu za danas. Gospodine Miloševiću, vi ste do sada imali sat vremena unakrsnog ispitivanja ovog svedoka. Mi imamo na umu činjenicu da je ovo svedok po transkriptu, važan svedok i zato valja da dobijete više od uobičajenog vremena. Razmotrili smo pitanje koliko vam još vremena treba dati. Takođe konstatujem da je svedok na prethodnom suđenju svedočio sat i po u glavnom ispitivanju i,

imajući sve to na umu, treba da dobijete još 45 minuta za unakrsno ispitivanje ovog svedoka. Izvolite, gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Želeo bih putem vas, časni Sude, da podsetim saradnike optuženog da je gospodin Sakson (Saxon) organizovao jedan od uobičajenih sastanaka po Pravilu 68 za danas posle podne i smatramo da bi bilo jako dobro ukoliko bi tom sastanku prisustvovali ne samo amikusi, nego i saradnici optuženog, kao što smo ih već i ranije pozivali.

SUDIJA MEJ: U redu. Čuli smo to, a sada završavamo sednicu za danas. Sednica se nastavlja sutra u 9.00. Šta želite da kažete, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Samo da ovu zabelešku o ovom, o okolnostima izvođenja terorističke akcije u Brčkom koja je napravljena 10. novembra 1991. godine uvedete kao dokazni predmet.

SUDIJA MEJ: Da li je to službena zabeleška?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Službena, ima svoj broj i svoj datum, 10. novembar 1991. godine i odnosi se na okolnosti izvođenja terorističke akcije na železničkoj stanici u Brčkom.

SUDIJA MEJ: Uradićemo sledeće, sutra ujutro kad se vratimo, svedok će prvo pogledati taj dokument. Uzećemo sada taj dokument i vratiti ga sutra ujutro. Molim sledeći broj?

sekretar: D 184.

SUDIJA MEJ: Dakle, uzećemo sada taj dokumnet, a onda ćemo sutra ujutro o tome pitati svedoka. Gospodine Miloševiću, isto tako vas molim da nam sutra ujutro kažete da li imate još dodatnih pitanja za prethodnog svedoka. Sećate se da se radi o izvesnom dodatnom materijalu koji morate da pogledate?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Ako uspem da pročitam još tih 100 i nešto strana uz ovo što još imam, onda ću vam odgovoriti ujutru.

SUDIJA MEJ: Da. U redu. Do sutra.